

samk

Satakunnan ammattikorkeakoulu
Satakunta University of Applied Sciences

EEVA-MARIA TUOMINEN

Ammattikorkeakouluopiskelijoiden kokemuksia seurusteluväkivallasta ja sen ehkäisemisestä

SOSIAALIALAN KOULUTUSOHJELMA
2020

Tekijä Tuominen, Eeva-Maria	Julkaisun laji Opinnäytetyö, AMK	Päivämäärä maaliskuu 2021
	Sivumäärä 49	Julkaisun kieli Suomi
Julkaisun nimi Ammattikorkeakouluopiskelijoiden kokemuksia seurusteluväkivallasta ja sen ehkäisemisestä		
Tutkinto-ohjelma Sosiaalialan koulutusohjelma		
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyön tarkoituksena oli tutkia Satakunnan ammattikorkeakoulun opiskelijoiden kokemuksia liittyen seurusteluväkivaltaan sekä korkeakoulun mahdollisuuksiin ehkäistä ja puuttua väkivaltaan. Työn tilaajana toimi Satakunnan ammattikorkeakoulun opiskelu ja hyvinvointi -kehittämisryhmä.</p> <p>Tutkimus toteutettiin syksyllä 2020. Tutkimusmenetelmänä käytettiin kyselylomaketta, joka lähetettiin opiskelijoille sähköisesti Satakunnan ammattikorkeakoulun viestinnän kautta. Kyselyyn vastaaminen oli vapaaehtoista ja vastaukset jätettiin anonyymisti. Kysely sisälsi sekä avoimia että monivalintakysymyksiä.</p> <p>Kyselyyn vastasi kaikkiaan 642 opiskelijaa. Kyselyn ikäjakauma oli 18-vuotiaasta yli 35-vuotiaaseen. Vastanneista suurin osa oli naisia (74 %), neljännes miehiä (25 %) ja loput (1 %) muu sukupuolisia tai vastaaja ei halunnut kertoa sukupuoltaan. Tutkimustuloksista ilmeni, että vastaajista seurusteluväkivaltaa oli kokenut 39 %. Suurimmaksi väkivallan muodoksi nousi solvaaminen sekä haukkuminen. Vastaajista 40 % kertoi, että seurusteluväkivaltaan tulisi puuttua korkeakoulun taholta ja 23 % oli sitä mieltä, että seurusteluväkivaltaa voidaan ehkäistä korkeakoulun taholta. Opiskelijoiden ehdotuksia puuttua ja ehkäistä seurusteluväkivaltaa olivat mm. tietoisuuden lisääminen, terveydenhoitajan säännölliset tarkastukset sekä matalan kynnyksen palveluiden saatavuus.</p> <p>Tämän opinnäytetyön avulla korkeakoulun on mahdollista käynnistää toimenpiteet opiskelijoiden seurusteluväkivallan ehkäisemiseksi ja puuttumiseksi. Tulevaisuudessa kyselyn saavutettavuutta tulisi parantaa, jolloin myös kansainväliset opiskelijat sekä toimintakyvyn kannalta tukea tarvitsevat opiskelijat pääsevät osaksi kyselyä. Aiheeseen liittyviä tutkimuksia sekä kyselyitä olisi hyvä myös toistaa tulevaisuudessa tasaisin väliajoin. Tällä tavoin voidaan kartoittaa, onko korkeakoulun seurusteluväkivaltaan kohdistetut toimenpiteet vaikuttaneet opiskelijoiden kokemuksiin sekä avun saantiin.</p>		
<u>Asiasanat</u> ammattikorkeakouluopiskelija, kysely, seurustelu, seurusteluväkivalta, väkivalta,		

Author Tuominen, Eeva-Maria	Type of Publication Bachelor's thesis	Date March 2021
	Number of pages 49	Language of publication: Finnish
Title of publication Experiences of dating violence and how to prevent it from the students in University of Applied Sciences		
Degree program Bachelor of Social Services		
Abstract The aim of this thesis was to investigate the university student's experiences of the dating violence and collect students opinions concerning if the dating violence could be prevented from university level and how. The thesis was conducted in co-operation with the Development Group in Student well-being in Satakunta University of Applied Sciences, Finland. The data collection was conducted in fall 2020. Research method was questionnaire which was sent for the students electrically through the communications of the Satakunta University of Applied Sciences. Participating on the survey was voluntary, and the answers were collected anonymously. Survey included open and multiple-choice questions. 642 students answered to the survey. Age range was between 18 years old up to + 35 years old. Most of the responds came from women's (74 %), quarter from men (25 %) and rest (1 %) were from other sex or the responder did not want to tell his/her sex. From the research results appeared that 39 % of the answerers had witnessed dating violence. The most common type of violence witnessed was insult and dissing. 40 % of the answerers told that the universities should step in and take action to prevent dating violence and 23 % think that the universities can prevent it from happening. The suggestion to step in and prevent dating violence was for example to increase knowledge, regular nurse check-up and providing access to the low-key services. In conclusion, this study works as a starting point for the university to develop the arrangements to step in and prevent dating violence. In the future, the accessibility of the survey should be improved so that the international students and the persons with functional limitations can participate to the survey. Furthermore, in order to evaluate the influence of the actions made by the university, the survey concerning the dating violence should be repeated regularly		
<u>Key words</u> dating, dating violence, violence, student, survey, university		

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 SEURUSTELUVÄKIVALTA.....	7
2.1 Seurustelun määritelmä.....	7
2.2 Väkivallan määritelmä	8
2.3 Seurusteluväkivalta	8
3 SEURUSTELUVÄKIVALTAAN PUUTTUMINEN	12
4 AMMATTIKORKEAKOULUOPIKELIJA.....	14
5 OPINÄYTETYÖN TOTEUTTAMINEN.....	15
5.1 Opinnäytetyön tarkoitus ja tavoitteet	15
5.2 Työn tilaaja.....	15
5.3 Tutkimusmenetelmä.....	16
5.3.1 Kvantitatiivinen tutkimus ja kvalitatiivinen tutkimus.....	16
5.3.2 Kyselytutkimus	17
5.4 Kohderyhmä.....	18
6 TUTKIMUKSEN TULOKSET	19
6.1 Taustatiedot.....	19
6.2 Seurusteluväkivallan kokeminen	20
6.3 Seurusteluväkivaltaan puuttuminen ja sen ehkäisy korkeakoulun taholta.....	28
7 OPINNÄYTETYÖN POHDINTA	35
7.1 Pohdintaa seurusteluväkivallan ilmenemisestä korkeakoulun opiskelijoiden keskuudessa.....	35
7.2 Pohdintaa korkeakoulun keinoista puuttua ja ehkäistä seurusteluväkivaltaa...	38
7.3 Pohdintaa opinnäytetyön vahvuuksista ja kehitettävistä osa-alueista.....	40
7.4 Pohdintaa jatkotutkimusaiheista.....	40

LÄHTEET

LIITTEET

1 JOHDANTO

Ensi- ja turvakotien liitto julkaisi joulukuussa 2019 teettämänsä seurusteluväkivalta tutkimuksen ”Seurustelun ei kuulu satuttaa!” tulokset. Tutkimuksessa selvisi, että tutkimuksen verkkokyselyyn vastanneista nuorista 75 % oli kertonut kokevansa väkivaltaa seurustelusuhteessa. Tutkimuksesta paljastuu hyvin monen nuoren kokeneen seurusteluväkivaltaa. Väkivaltaa esiintyy monessa muodossa, niin henkisenä kuin fyysisenä. Kyselyn vastauksista ilmenee, miten moninaista henkistä väkivaltaa nuoret ovat kokeneet. Nuorista 83 % on kertonut kokeneensa nimittelyä ja haukkumista, 68 % on kokenut pelottelua ja 65 % on painostettu tekemään sellaista, mitä ei haluaisi tehdä. Fyysistä väkivaltaa esiintyy myös monessa muodossa nuorten kokemissa suhteissa. Nuorista yli puolet eli 63 % on kokenut suhteessaan tönimistä, 48 % on revitty vaatteista ja 43 % on heitelty seinää vasten, revitty hiuksista ja lyöty avokämmenellä. Fyysisiä vammoja on saanut joka toinen nuori omassa suhteessaan. Seksuaaliväkivalta näyttäytyy myös kyselyn tuloksissa. Nuorista 24 % on tullut raiskatuksi seurustelusuhteessaan, 60 % niistä nuorista, jotka ovat kokeneet suhteessaan seksuaalista väkivaltaa, ovat kertoneet kokevansa painostamista tai jopa pakottamista seksuaalisiin tekoihin, ilman heidän suostumustaan. Myös 10 % nuorista on kertonut, että heidät on altistettu seksuaalisille materiaaleille vastoin heidän tahtoaan. Nuorista 10 % ei ole kertonut kokemastaan väkivallasta kenellekään. Kyseiset luvut ovat todella huolestuttavia. (Ensi- ja turvakotien liiton [www-sivut.2020](http://www.sivut.2020))

Viime vuosien aikana seurusteluväkivaltaan on alettua puuttua erilaisilla tutkimuksilla. Niemi Jenni on tehnyt vuonna 2010 tutkielman nuorten kokemasta seurusteluväkivallasta. Tutkielma tarkastelee yhdeksäsluokkalaisten nuorten kokemuksia seurusteluväkivallasta. Tutkielmassa haettiin vastausta siihen, millaista nuorten seurusteluväkivalta on ja millaisissa tilanteissa sitä ilmenee. Tutkielma osoitti, että nuorten seurusteluväkivalta on ongelma, joka on jäänyt liian vähälle huomiolle. (Niemi, J. 2010. Seurusteluväkivalta nuorten kokemana.) Vaikka tutkimuksesta on jo kymmenen vuotta

aikaa, kyseiset ongelmat nuorten keskuudessa eivät ole hävinneet. Tämän osoittaa mm. Ensi- ja turvakotien liiton tekemä ”Seurustelun ei kuulu satuttaa!” tutkimus.

Turun ammattikorkeakoulussa Lotta Blomberg ja Jemina Lahnakoski tekivät vuonna 2017 ”Nuorten seurustelusuhteissa tapahtuva seurustelu- ja seksuaaliväkivalta” nimisen opinnäytetyön. Blomberg ja Lahnakoski korostavatkin työssään, että nuorten välisiä seurustelusuhteita tulisi tutkia enemmän. Heidän mielestään kyseinen aihe on yhä tabu mutta nuorten välillä kuitenkin tapahtuu väkivaltaa. Heidän mielestään myös nuorille suunnattuja kyselyitä voitaisiin päivittää ja niiden avulla kartoittaa seurustelusuhteiden väkivaltaa. He ovat myös sitä mieltä, että uusien kyselyiden avulla voitaisiin pohtia miten tilanteisiin olisi helpompi puuttua, koska tiedettäisiin mihin asioihin kiinnittää huomiota. (Blomberg & Lahnakoski 2017)

Tämän työn tavoitteena on tutkia Satakunnan ammattikorkeakoulu opiskelijoiden kokemaa seurusteluväkivaltaa ja miten seurusteluväkivaltaan voidaan puuttua sekä miten sitä voidaan ehkäistä korkeakoulun taholta. Satakunnan ammattikorkeakoulussa on tehty vuonna 2016 tutkimus naisopiskelijoiden kokemasta lähisuhdeväkivallasta. Tutkimuksen on tehnyt Salonen Eveliina ja Syrjälä Sanni. Salonen ja Syrjälä kuvasivat tutkimuksessaan sitä kuinka paljon Satakunnan ammattikorkeakoulussa opiskelevat naiset ovat kokeneet lähisuhdeväkivaltaa ja millaista se on ollut. Salonen ja Syrjälä toteavat, että jatkotutkimuksena olisi myös hyvä tutkia miesten kokemaa lähisuhdeväkivaltaa. (Salonen & Syrjänen 2016) Tutkimukseni tuokin uutta näkökulmaa Salosen ja Syrjälän olemassa olevaan tutkimustietoon koska tutkimuksessani kohderyhmänä on naiset, miehet sekä muu sukupuoli. Tutkimuksessani puhutaan seurusteluväkivallasta, mikä tapahtuu 15–29 vuoden iässä. Seurusteluväkivaltaa ei olla tutkittu kovinkaan paljoa, joten koenkin että aiheeni on tärkeä ja siitä on hyvä saada lisää tietoa. Tämän opinnäytetyön avulla pyrin tarkastelemaan vaikeaa, mutta yleistä ja tärkeää aihetta sekä keinoja sen katkaisuun. Koska nuorten välisiin seurustelussa tapahtuviin väkivalta tekoihin puuttuminen on tärkeää, jotta saadaan väkivallan kierre katkaistua. Sillä jos väkivaltaan ei puututa, voivat tekijät käyttää sitä myös seuraavissa suhteissaan. Opinnäytetyöllä saaduilla tuloksilla voidaankin edistää ammattikorkeakoulun opiskelijoiden hyvinvointia ja antaa heille sekä koululle ohjeita, miten voidaan tunnistaa ja ehkäistä väkivallan tapahtumista.

2 SEURUSTELUVÄKIVALTA

2.1 Seurustelun määritelmä

Seurustelu on pitkälti ihmissuhdetaitojen opettelemista. Nuoret usein päättävät yhdessä seurustelun aloittamisesta ja sitä koskevista säännöistä. Sääntöihin yleensä kuuluu se, että kun seurustellaan niin samaan aikaan ei seurustella monen eri ihmisen kanssa, ellei asiasta ole erikseen sovittu. Seurustelusuhteet ovat erilaisia eri ikäisillä. Seurustelun aluksi voidaan usein vain lähellä viestejä ihastukselle, kun taas vanhempana seurustelu on kahden ihmisen vuorovaikutusta, yhdessä tekemistä ja olemista. (Hyvä kysymys? Kun elämä askarruttaa www-sivut. 2020)

Seurustelusuhteessa on paljon samoja piirteitä kuin hyvässä ystävyysuhteessa. Sen vuoksi nuoret voivatkin joskus vähätellä seurustelusuhteitaan koska suhteet eivät välttämättä ole olleet kovin vakavia. Kuitenkin kaikki seurustelusuhteet ovat tärkeitä vaiheita nuoren seksuaalikehityksessä ja ihmissuhdetaitojen kehittämisessä. Tämän vuoksi seurustelun tulisikin olla sellaista kuin nuori omassa kehitysvaiheessaan on valmis kokemaan. Seurustelusuhteen aloittamiselle ei ole koskaan oikeanlaista ikää. Saman ikäisillä nuorilla tunnekehitys voi olla eri vaiheissa, joten seurustelusuhteiden kehittyminen tulee ajankohtaiseksi eri ihmisillä eri ikäisinä. Kun aletaan seurustelusuhteeseen, onkin tärkeää voida luottaa toiseen ja olla myös itse toisen luottamuksen arvoinen. Nuoren on myös tärkeää kokea olonsa turvalliseksi ja hyväksi seurustelusuhteessa. Suomen rikoslaki ei ota kantaa minkäikäisenä saa seurustella. Kuitenkin rikoslaisissa otetaan kantaa seksuaaliseen kanssakäymiseen, silloin jos toinen osapuoli on nuorempi kuin 16 vuotta. Lain silmissä seurustelu ei siis ole kiellettyä, vaikka osapuolilla olisi muutaman vuoden ikäero, jos suhteeseen ei kuulu seksuaalista kanssakäymistä. (Hyvä kysymys? Kun elämä askarruttaa www-sivut. 2020)

Seurustelusuhde eroaa avo- ja aviosuhteesta siten, että seurusteleva pari ei yleensä asu yhdessä. Tämän takia seurustelua voi olla vaikeampi määrittää kuin kahta edellistä. (Niemi, J. 2010. Seurusteluväkivalta nuorten kokemana. 18)

2.2 Väkivallan määritelmä

Maailman terveysjärjestö WHO määrittelee väkivallan fyysisen voiman tai vallan tahalliseksi käytöksi tai uhkaamiseksi. Väkiältä kohdistuu yleensä toiseen ihmiseen, yhteisöön tai ihmisryhmään. Väkiältä voi johtaa kehityksen häiriintymiseen, psyykkiseen tai fyysisen vamman syntyyn, perustarpeiden tyydyttämättä jäämiseen tai jopa kuolemaan. (World Health Organization [www-sivut](http://www.who.int). 2020) Jeff Hearn määrittelee väkivallan neljään keskeiseen elementtiin.

- ”Väkiältä on tai se sisältää väkivallan tekijän fyysistä tai muuta voimankäyttöä.”
- ”Väkivallan tarkoituksena on vahingon tuottaminen.”
- ”Väkiältä on myös se, minkä väkivallan kohteena oleva kokee vahingolliseksi ja/tai loukkaavaksi.”
- ”Väkivallaksi voidaan määritellä teot, toiminnot tai tapahtumat, jotka joku kolmas taho, kuten oikeusviranomainen, on tunnistanut väkivallaksi.”

(Ensi- ja turvakotien liitto ry. 2006. Perhe- ja lähisuhdeväkiältä. Auttamisen käytäntöjä. 17)

Rikksentorjunta sivusto kertoo että, Suomessa väkivallan tekijät ovat pääsääntöisesti miehiä. Kuitenkin myös naiset ovat väkivallan tekijöitä. Suomessa tilastoiduissa väkivallanteoissa, suurimmassa osassa on ollut mukana alkoholia tai muita päihteitä. Väkiältä koetaan yleensä yksityisasunnoissa ja tekijänä on useimmiten uhrin oma läheinen tai joku muu tuttu henkilö. Varsinkin perheenjäsenten keskeinen väkiältä eli lähisuhdeväkiältä ja usein poliisilta pimentoon koska kyseisistä tilanteista ei aina ilmoiteta poliisille. Joten tämänkaltaiset väkivaltateot eivät näy usein tilastoissa. Väkiältä aiheuttaa yksilölle kuin yhteiskunnalle niin sosiaalisia, terveydellisiä että taloudellisia haittoja. (Rikksentorjunta [www-sivut](http://www.rkk.fi).2020)

2.3 Seurusteluväkiältä

Seurusteluväkiältä on kaiken ikäisten parien väkiältä, mutta termillä viitataan yleensä nuorten ja nuorten aikuisten eli noin 15–25-vuotiaiden väkiältäan. (Niemi, J. 2010. Seurusteluväkiältä nuorten kokemana. 18) Nuorille seurustelun ja ystävyyden

pelissäännöt voivat olla epäselviä ja mustasukkaisuus sekä omistushaluisuus voidaan ajatella olevan rakkautta. Tämän vuoksi seurusteluväkivalta voi aiheuttaa uhrissa usein häpeän ja syyllisyyden tunteita. Väkivallan vaikutukset ovat moninaisia ja niin myös nuorten keskuudessa seurusteluväkivallan vaikutukset ovat moninaisia. Väkivalta voi olla fyysistä kuten tönimistä, avokämменellä lyömistä ja tuuppimista. Väkivallan muotoina voi myös olla mustasukkaisuutta, nimittelyä ja haukkumista. Nuoren voikin olla hankala tunnistaa, että seurustelukumppanin painostava ja uhkaava käytös on vääränlaista kiintymystä ja kiinnostuksen osoittamista. Tämän vuoksi nuoret voivatkin pohtia oikean ja väärän rajapintoja. (Ensi- ja turvakotien liiton www-sivut.2020)

Seurusteluväkivallan piirteet voivat olla samanlaisia kuin perhe- ja lähisuhdeväkivallassa. Vakavimmat teot sekä väkivallan aiheuttamat vammat todetaan useimmin tytöillä. Seurusteluväkivallassa ilmenee myös seksuaalista väkivaltaa, jonka uhriksi useimmin tytöt joutuvat. Mutta myös pojat kokevat samaa seurusteluväkivaltaa kuin tytöt. Pojat joutuvat yleensä potkimisen ja hakkaamisen uhreiksi. Tyttöjen väkivalta kokemukset sijoittuvat yleensä suljettujen seinien sisälle, kun taas poikien kohdalla kokemukset tapahtuvat ulkona tai julkisilla paikoilla. Fyysiset väkivallan kokemukset voivat jättää nähtävien vammojen lisäksi psyykkisiä vaikutuksia kuten ahdistuneisuutta ja masennusta. Väkivallan takia myös nuoren turvallisuuden tunne voi olla heikentynyt. Seurusteluväkivallan kokemukset voivat jäädä myös kokonaan pimentoon. Nuoret eivät välttämättä kerro kokemuksistaan kenellekään, joskus asiasta voidaan puhua kavereiden kanssa mutta monesti asiasta vaietaan. Tämän vuoksi nuorten tietoisuutta ja apukeinoja tulisikin lisätä. (Ensi- ja turvakotien liiton www-sivut.2020)

Seurusteluväkivallan muotoja on fyysinen väkivalta, henkinen väkivalta, seksuaalinen väkivalta, taloudellinen väkivalta, digitaalinen väkivalta ja uskonnollinen väkivalta. (Aaltonen, J. Turvataitoja nuorille. 2012. 121)

Fyysinen väkivalta voi olla usein ensimmäinen väkivallan muoto, joka tulee ihmisille mieleen, kun puhutaan seurusteluväkivallasta. Fyysinen väkivalta voi olla potkimista, tönimistä, heittämistä, kuristamista sekä esineillä vahingoittamista. Fyysinen väkivalta voi liittyä muuhunkin väkivallan muotoihin kuten seksuaaliseen väkivaltaan. Fyysisellä väkivallalla on monia seurauksia uhrille. Se voi tuottaa kipua, mustelmia, haavoja ja murtumia. Väkivallalla on muitakin kuin fyysisiä seurauksia. Näitä on esimerkiksi

pelkotilat, masennus, ahdistuneisuus, aloitekyvyttömyys ja paniikkihäiriöt. Ihminen voi myös menettää väkivaltatilanteessa toimintakykynsä ja hänestä voi tulla puolustuskyvytön. (Nollalinjan www-sivut.2020)

Taloudellisessa väkivallassa tekijä estää kumppaniaan saamasta töitä tai pitämästä olemassa olevaa työpaikkaa. Hän myös kontrolloi kumppaninsa rahoja ja rahankäyttöä. Tekijä tekee myös suuret rahalliset hankinnat yleensä yksin ilman kumppaninsa mielipidettä. (Aaltonen, J. Turvataitoja nuorille. 2012. 121) Uskonnollisessa väkivallassa tekijä kiristää kumppaniaan uskonnollisilla säännöillä. Hän myös pelottelee ja painostaa toista uskonnollisten sääntöjen avulla. Tekijä voi myös pakottaa kumppaninsa vasten tahtoaan uskonnollisiin sääntöihin. (Aaltonen, J. Turvataitoja nuorille. 2012. 121)

Henkinen väkivalta on taas keskeinen seurusteluväkivallan muoto. Se on myös keskeinen vallan väärinkäytön sekä kontrolloinnin väline parisuhteessa. Parisuhteen toinen osapuoli saa toisen tuntemaan itsensä väkivallankäyttäjän edessä voimattomaksi, arvottomaksi, tyhmäksi ja riippuvaiseksi toisesta. Väkivallan tekijä voi nimitellä toista, vähätellä, uhkailla, käskyttää ja kiinnittää huomiota toisen tekemiin pieniin virheisiin. Tekijä voi myös kerskailla muille ihmisille parisuhteensa intiimeistä asioista, tehden näin toisen osapuolen olon tukalaksi ja kiusaantuneeksi. Hän voi myös tuoda esille omaa kykeneväisyyttään. Tällainen tilanne parisuhteessa saa usein uhrin muuttamaan omaa käytöstään toista miellyttäväksi sekä välttääkseen mahdolliset raivokohdat. Yleensä väkivallan tekijä laittaa käytöksensä mustasukkaisuuden piikkiin ja osoitukseen siitä, miten paljon välittää kumppanistaan. (Aaltonen, J. Turvataitoja nuorille. 2012. 121–122) Henkisen väkivallan tunnistamien voi olla uhrille vaikeaa koska väkivaltainen henkilö voi olla ystävällinen ystävien ja perheen seurassa mutta hänen käytöksensä muuttuu erilaiseksi silloin kun paikalla ei ole muita. Henkisellä väkivallalla on myös monenlaiset seuraukset. Väkivallan jatkuessa kauan uhri voi menettää yhteyden omiin tunteisiinsa, tarpeisiinsa ja tahtoonsa. Koska väkivallan tekijä välittää uhrista kuvan, jossa hän on avuton ja heikko ihminen. Silloin uhrin oma minäkuva voi vääristyä ja hän näkee itsensä sellaisena kuin väkivallan tekijä väittää. (Nollalinjan www-sivut.2020)

Seksuaalinen väkivalta voi tapahtua myös parisuhteessa ja se voi tapahtua monessa eri muodossa. Seksuaalinen väkivalta on toisen osapuolen tehokas nöyryyttämisen keino.

Seksuaalista väkivaltaa ei voi ihan täysin erottaa tekijän käyttämästä fyysisestä tai henkisestä väkivallasta. Tekijä voi painostaa toista osapuolta seksuaaliseen kanssakäymiseen haukkumalla toista tai hän voi pitää kieltäytymistä merkinä uskottomuudesta. Hän saattaa myös uskoa, että kieltäytyminen on merkki oikean rakkauden puuttumisesta. Tekijä voi myös asettaa ehdoksi joko seksiin suostumisen tai seurustelusuhteen päättymisen. Tekijä voi myös rajoittaa uhrin seksuaalista itsemääräämisoikeutta, pakottaa aborttiin sekä kieltäytyä ehkäisyn käytöstä. Väkivallan tekijä voi selittää käyttöstään kumppanille esimerkiksi merkinä kiintymyksestä, suuttumiseksi, stressiksi tai uhrin väärinymmärrykseksi. (Aaltonen, J. Turvataitoja nuorille. 2012. 122) Kuten monella väkivallan muodolla myös seksuaalisella väkivallalla on seurauksia. Seksuaaliväkivallan kokeminen ei loukkaa pelkästään uhrin seksuaalisuutta, vaan se vaikuttaa myös uhrin käsitykseen omasta kehosta ja toisen ihmisen läheisyydestä. Seksuaalisen väkivallan kokemisella on myös usein vaikutus uhrin seuraaviin ihmissuhteisiin ja omaan seksuaalisuuteen. Väkivallasta voi jäädä fyysisiä vammoja kuten sukuelinten vaurioita ja tulehduksia. (Nollalinjan www-sivut.2020)

Digitaalinen väkivalta voi olla joko nykyisen tai ex-kumppanin, jopa myös tutun tai tuntemattoman tekemää. Sosiaalisen median, sivuhistoria ja kännykän tallentamat tiedot tuovat paljon informaatiota, joita tekijä voi käyttää puolisonsa kontrollointiin. Myös ero tilanteissa ex-kumppani voi vainota internetin kautta ja jopa seurata uhriin paikannussovelluksen avulla. Teknologian avulla tekijä voi luoda kumppanilleen tunteen kaikkialle ulottuvasta kontrollista. Teknologian avulla tehty väärinkäyttö voi olla esimerkiksi sitä, että kumppani viestittelee tai soittelee jatkuvasti eikä siedä, jos toinen ei vastaa viesteihin riittävän nopeasti. Kumppani voi myös mm. lukea toisen viestejä ilman lupaa, murtautua toisen tileille, kontrolloida julkaisuja mitä toinen laittaa sosiaaliseen mediaan, haukkua puolisoaan sosiaalisessa mediassa ja jopa seurata tietokonetta ja kännykkää vakoiluohjelmien avulla. Teknologian avulla voidaan jopa voimistaa henkistä ja seksuaalisuutta loukkaavaa väkivaltaa ja sen vaikutuksia. Seksuaalirikoksia voidaan myös tehdä erilaisten kommunikaatiosovellusten avulla. Koska teknologian avulla voidaan rajoittaa toista, mustamaalata ja eristää kumppania sosiaalisesta verkosta. Ensin kokoaikainen viestittely ja soittelu sosiaalisen median kautta voi tuntua hyvältä mutta se saattaa muuttua kuluttavaksi ja peloksi siitä, jos viesteihin ei vastata tarpeeksi nopeasti voi vastassa olla mykkäkoulu tai riita. (Nais-ten linjan www-sivut.2020)

3 SEURUSTELUVÄKIVALTAAN PUUTTUMINEN

Seurusteluväkivallan kokema nuori on aina rikoksen uhri. Aikuisella onkin aina velvollisuus puuttua nuoren kokemaan väkivaltaan. Vaikka kyseessä saattaa olla alaikäisten välinen seurustelusuhde pahoinpitely on aina virallisen syytteen alainen. Nuori, joka on kokenut väkivaltaa suhteessaan, tarvitsee apua myös rikosoikeudellisen asian selvittämisen lisäksi. Nuori tarvitsee myös tukea hyvinvointinsa takaamiseksi koska väkivallan kokemukset voivat jättävät jälkensä nuoreen. Tämän vuoksi riski kokea väkivaltaa myös uudessa suhteessa kasvaa, jos nuori ei pääsi käsittelemään kokemaansa väkivaltaa. (Aaltonen, J. Turvataitoja nuorille. 2012. 123) Jos nuori ei käsittele kokemiaan väkivalta kokemuksia ja yrittää tukahduttaa tunteensa sekä painaa pois mielestään kamalat tapahtumat, monesti tunteet nousevat esiin jossain elämänvaiheessa ja voivat silloin aiheuttaa ahdistusta. Nuori, joka on kokenut väkivaltaa voi myös alkaa oirehtimaan vuosien jälkeen, tällöin käsittelemättömät tapahtumat voivat aiheuttaa mielenterveyden ongelmia. Tämän vuoksi onkin tärkeää hakea apua ammattiauttajilta. (Nuortennetti www-sivut 2020)

Väkivallan tunnistaminen saattaa olla myös vaikeaa. Tämän vuoksi nuoret tarvitsevatkin tietoa omista oikeuksistaan ja seurustelun pelisäännöistä. Nuorella on tärkeää olla myös turvallinen aikuinen, jolle puhua kokemastaan väkivallasta. Yksi syy miksi nuoret eivät välttämättä uskalla puhua kokemastaan väkivallasta on pelko leimaantumisesta. Nuoret saattavat kokea, että on tärkeää näyttää ulos päin, että suhteessa on kaikki hyvin. Tämän vuoksi ilmoille voi muodostua väärä käsitys siitä, että kaikilla muillakin menee hyvin ja kyseiset ongelmat kuuluvat seurustelusuhteeseen. Tämän vuoksi nuoret eivät uskalla nostaa suhteen ongelmia esille. Jos nuori kuulee muiden nuorten tarinoita seurusteluväkivallan kokemuksista, ne voivat auttaa madaltamaan kynnystä väkivallan esille tuomisesta. Nuoret tarvitsevat myös tietoa seurusteluväkivallasta. Nuoren saattaa olla hankala tunnistaa väkivaltaa, siksi he tarvitsevat tietoa väkivallan eri muodoista, parisuhteen pelisäännöistä sekä auttamistahoista. Kyseisen tiedon tulisikin olla helposti saatavilla. Koska nuoret liikkuvat paljon sosiaalisessa mediassa, baareissa ja yökerhoissa näihin paikkoihin olisi hyvä ”piilottaa” tietoa. Koska nuoret eivät aina halua tulla esille omalla nimellään, onkin tärkeää, että apua tarjotaan anonyymisti ja matalalla kynnyksellä. (Kovanen, T. Seurustelun ei kuulu satuttaa. 2019. 48)

Jotta väkivallan kierre saadaan katkaistua, on tärkeää, että kaikenlaiseen väkivaltaan puututaan. Onkin tärkeää tukea nuorten vuorovaikutustaitoja ja tunteiden ilmaisua, jotta saadaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa katkaistua väkivallan kierre. Tämän vuoksi yksi tärkeimmistä avun saannin muodoista on tunne siitä, että voi tulla autetuksi ja usko siihen, että asiat voivat muuttua. (Maria Akatemia www-sivut. 2020) Kun väkivaltaa aletaan kartoittamaan, sen hyödyt ovat merkitykselliset. Väkivallan uhrin turvallisuuden tunne vahvistuu, kun väkivallan kokemuksia aletaan purkamaan ja lähdetään etenemään prosessissa. Kun väkivallan kokemuksia aletaan purkamaan ja kartoittamaan voidaan näin myös auttaa uhria kokonaisvaltaisemmin. Kartoituksen avulla voidaan myös jakaa nuorille tietoa väkivallan yleisyydestä sekä antaa tietoa tarjolla olevista palveluista. (Terveystieteiden tutkimuskeskus www-sivut.2020)

Suomessa on rikoksen uhreille sekä suhteissaan väkivaltaa kokeneille tarjolla paljon auttavia tahoja. Myös rikoksiin liittyvä lainsäädäntö vahvistuu koko ajan. Yksi matkailun kynnyksen auttavista tahoista on valtakunnallinen Rikosuhripäivystys eli RIKU. RIKUn palveluihin voi ohjautua omalla nimellä tai nimettömänä ja heiltä saa neuvoja, ohjausta ja tietoa väkivallan kokemiseen liittyen. (Rikosuhripäivystyksen www-sivut. 2020) Rikoksen kokija voi ottaa rikosuhripäivystykseen itse yhteyttä tai poliisi voi tarvittaessa välittää uhrin tiedot eteenpäin. Poliisi antaa myös tietoa muista auttavista tahoista sekä tukimuodoista, joista voi olla hyötyä rikoksen uhrille. Poliisin velvollisuuteen kuuluu myös kertoa, että rikoksen uhrilla on mahdollisuus hakea rikosvahinkolain nojalla korvausta esimerkiksi henkilövahingosta, taloudellisesta vahingosta tai esinevahingosta. (Poliisin www-sivut.2020)

Rikoslain 15 luvun 10§ mukaan jokaisella on velvollisuus ilmoittaa törkeästä rikoksesta, joka olisi estettävissä. Lähi- ja parisuhdeväkivalta johon seurusteluväkivaltakin kuuluu, lukeutuu ilmoitusvelvollisuuden piiriin. Ilmoitusvelvollisuuteen kuuluu esimerkiksi ilmoitus henkirikoksesta, törkeästä pahoinpitelystä, lapsen seksuaalisesta hyväksikäytöstä ja raiskauksesta. (Finlex www-sivut.2020)

4 AMMATTIKORKEAKOULUOPISKELIJA

Ammattikorkeakouluopiskelija saa ammattikorkeakoulututkinnon, joka on korkeakoulututkinto. Se antaa opiskelijalle valmiudet erilaisiin asiantuntija-, suunnittelu- ja kehittämistehtäviin. Kun opiskelija valmistuu hänen tutkintonimikkeensä jäljessä, on lyhenne AMK. (Ammattikorkeakouluun [www-sivut](#). 2020) Suomessa on ammattikorkeakouluja ja yliopistoja. Ammattikorkeakoulussa tehtävät opinnot ovat suunniteltu työelämän tarpeiden mukaan. Ammattikorkeakoulussa opintojen suorittaminen tehdään käytännönläheisin vaihtoehdoin. (Opintopolku [www-sivut](#). 2020)

Tilastokeskuksen koulutustilaston mukaan Suomessa oli vuonna 2015 ammattikorkeakoulututkintoon johtavassa koulutuksessa noin 130 000 opiskelijaa. Ammattikorkeakoulussa voi opiskella päivätoteutuksessa sekä monimuotototeutuksessa. Opiskelijoista 106 300 oli päivätoteutuksessa ja 23 300 opiskelijaa monimuotototeutuksessa. (Tilastokeskus [www-sivut](#).2020)

Satakunnan ammattikorkeakoulun koulutuspaikat sijaitsevat Porissa, Raumalla, Kaanpäässä sekä Raumalla. Vuonna 2019 koulutuksia oli yhteensä 39 kappaletta ja tutkintoja 1035. Satakunnan ammattikorkeakoulussa on tutkinto-opiskelijoita 6012 joista kansainvälisiä opiskelijoita on 287. (Satakunnan ammattikorkeakoulu [www-sivut](#). 2021)

5 OPINÄYTETYÖN TOTEUTTAMINEN

5.1 Opinnäytetyön tarkoitus ja tavoitteet

Opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää kyselyn avulla Satakunnan ammattikorkeakoulun opiskelijoiden kokemaa seurusteluväkivaltaa. Tavoitteena on selvittää kyselyn avulla miten ulkopuolinen, tässä tapauksessa Samkin opiskelijat voivat tunnistaa seurusteluväkivallan piirteitä ja miten seurusteluväkivaltaan voidaan puuttua myös korkeakoulun taholta. Tavoitteena on myös tuoda julki aiheita, jotka on vielä jollain tasolla yhteiskunnassa tabu ja rikkoa tätä kyseistä tabua sekä tuoda lisää julki, kuinka moni on joutunut usein moninaisen väkivallan uhriksi. Tutkimukseen on saatu apua ja tietoa Ensi- ja turvakotien liiton kouluttamalta kokemusasiantuntijalta.

Tämän opinnäytetyön tutkimuskysymyksinä ovat:

- Mitä seurusteluväkivalta on ja miten se ilmenee?
- Mitkä ovat korkeakoulun keinot puuttua sekä ehkäistä seurusteluväkivaltaa?

5.2 Työn tilaaja

Tämän opinnäytetyön tilaajana toimii Satakunnan ammattikorkeakoulun opiskelu ja hyvinvointi -kehittämisyhmä. Satakunnan ammattikorkeakoulun strategia sanoo, että Samk on osaava ja hyvinvoiva korkeakouluyhteisö. Strategia kertoo, että osaava ja hyvinvoiva korkeakouluyhteisö on menestyksen elinehto. Samk rakentaa yhdessä ihmiskeskeistä toimintakulttuuria, minkä keskiössä ovat uudistuminen, avoin vuorovaikutus sekä asiantuntijuus. Strategia mainitsee jokaisen kouluyhteisön jäsenen kantavan vastuun yhteisön menestyksestä sekä hyvinvoinnista, toimimilla avoimesti ja innostavasti niin työtovereita, opiskelijoita kuin asiakkaita kohtaan. Samk kertoo myös kehittävänsä pitkäjänteisesti sekä systemaattisesti hyvinvointiaan. (Satakunnan ammattikorkeakoulu [www-sivut.2020](http://www.sivut.2020))

5.3 Tutkimusmenetelmä

Opinnäytetyö toteutetaan sekä kvantitatiivisena eli määrällisenä että kvalitatiivisena eli laadullisena tutkimuksena ja tutkimuksen tiedonkeruumenetelmänä käytetään sähköistä kyselylomaketta. Opinnäytetyön tutkimuslupa sekä sopimus opinnäytetyön tekemiseen anotaan Satakunnan ammattikorkeakoululta.

5.3.1 Kvantitatiivinen tutkimus ja kvalitatiivinen tutkimus

Kvantitatiivisessa eli määrällisessä tutkimuksessa etsitään yleensä vastauksia kysymyksiin Mikä? Missä? Miksi? Kvantitatiivisen tutkimuksen avulla usein selvitetään lukumääriin liittyviä kysymyksiä. Tutkimuksessa edellytetään mahdollisimman suurta otantaa, joka on samalla laadukasta. Mainitussa tutkimuksessa käytetään aineistonkeruu menetelmänä yleensä tutkimus- ja kyselylomakkeita, joissa on valmiit vastausvaihtoehdot. (Tilastollinen tutkimus 2014,8) Kvantitatiivisessa tutkimuksessa ollaan yleensä kiinnostuneita erilaisista luokitteluista, vertailuista, numeerisiin tuloksiin perustuvasta tutkimuksesta sekä syy- seuraussuhteista. Tutkimukseen liittyy yleensä erilaisia tilastollisia ja laskennallisia analyysimenetelmiä. (Koppa Jyväskylän yliopisto www-sivut.2020)

Kvantitatiivisessa tutkimuksessa voidaan käyttää niin poikittais- kuin pitkittäistutkimusta. Poikittaistutkimuksessa kohdetta tai asiaa tutkitaan laajasti, mahdollisen suuren otannan avulla tietynä ajankohtana. Poikittaistutkimuksessa ei olla välttämättä kiinnostuneita muutoksesta vaan ilmiöistä ja tilanteista sekä niiden ilmenemismuodosta valittuna ajankohtana. (Tampereen yliopisto www-sivut.2020) Pitkittäistutkimuksessa samaa tutkimuskohdetta tutkitaan pitkällä aikavälillä ja tutkimuksen otanta on pienempi. Tutkimus perustuu saman kohteen seuraamiseen ja muutosten havaitsemiseen. Pitkittäistutkimuksessa voidaan hahmottaa erilaisia tyyppejä kuten trendi-, kohortti- ja paneelitutkimus sekä aineistoja voidaan tutkia erilaisten analyysimenetelmien kautta. (Koppa Jyväskylän yliopisto www-sivut.2020)

Kvalitatiivisessa eli laadullisessa tutkimuksessa kerätään tietoa, jolla pyritään kuvailemaan aihetta mittaamisen sijaan. Tällaisia tietoja ovat esimerkiksi näkökulmat ja mielipiteet. Laadullisessa tutkimuksessa pyritään käsittelemään tutkittavaa aihetta

syvämmällä, jotta saadaan lisää tietoa ihmisten motivaatiosta, asenteista sekä ajattelutavoista. (Koppa Jyväskylän yliopisto www-sivut. 2021)

Tämän opinnäytetyön määrällisiä tutkimuskysymyksiä ovat:

- Mitä seurusteluväkivalta on ja miten se ilmenee?

Tämän opinnäytetyön laadullisia tutkimuskysymyksiä ovat:

- Mitkä ovat korkeakoulun keinot puuttua sekä ehkäistä seurusteluväkivaltaa?

5.3.2 Kyselytutkimus

Silloin kun lähdetään tekemään kyselytutkimusta, on kysymysten tekemisessä oltava huolellinen koska ne ovat perusta tutkimuksen onnistumiselle. Kyselyä tehdään kaikille samanlainen ja kysymykset pyritään tekemään niin että, ne eivät ole johdattelevia. Näin pyritään välttämään väärinymmärryksiä. Jos tehdään arkaluontoista kyselyä, ns. helpommat kysymykset tulee sijoittaa kyselyn alkupäähän ja ns. arkaluontoisemmat kysymykset kyselyn loppuun. Kyselypohjan tulee olla myös selkeä ulkoasultaan ja kysymysten tulee edetä loogisesti. Kysely ei saa myöskään olla liian pitkä, joten kyselyn pituuteen ja kysymysten määrään tulee kiinnittää huomiota. (Jyväskylän yliopisto www-sivut.2020)

Vastausprosentti on usein korkeampi lyhyissä kyselyissä. Kyselyn etuna on se että, sen avulla saadaan laajaa tutkimusaineistoa, se on tehokas, kun halutaan suuri otanta. Kun kysely on hyvin suunniteltu, on myös aineiston analysointi helpompaa. Koska kyselyssä on kysely ei tutkijan läsnäolokaan vaikuta tuloksiin. Ongelmaksi voi ilmetä vastaajien suhtautuminen kyselyyn, vastaavatko he kyselyyn totuudenmukaisesti vai ei. Ongelmaksi voi myös ilmetä se onnistuiko vastausvaihtoehtojen valinta, onko tullut väärinymmärryksiä. (Jyväskylän yliopisto www-sivut.2020)

Opinnäytetyön aineistonkeruumenetelmänä käytetään kyselylomaketta (LIITE 1). Kysely toteutetaan sähköisenä kyselynä, jossa vastaukset tallentuvat anonymisti e-lomakkeelle. Koska kysely lähetetään sähköisesti opiskelijoille, kyselyyn vastaaminen

on täysin vapaaehtoista sekä anonyymia. Kysely lähetetään opiskelijoille viestinnän kautta sähköpostitse. Kyselyn lisäksi sähköpostin mukana menee saatekirje opiskelijoille (LIITE 2).

Kyselyssä ei käytetä valmista pohjaa, vaan kysymykset laaditaan itse. Ennen kyselyn julkaisemista, saan Ensi- ja turvakotien liiton kokemusasiantuntijan, opiskelu ja hyvinvointi -kehittämisyhmän jäsenten sekä mm. Satakunnan ammattikorkeakoulun terveydenhoitajien mielipiteet kysymysten rakenteesta. Näin saan varmistuksen siihen, onko kysymykset laadittu niin että, kysymyksissä ei esiinny päällekkäisiä tai aukkoja jättäviä vastausvaihtoehtoja. Kyselyssä käytetään avoimia kysymyksiä ja monivalintakysymyksiä, joissa osasta pystyy valitsemaan useamman vaihtoehdon. Osa kysymyksistä ovat pakollisia ja osa vapaaehtoisia. Kyselyn tulokset siirretään Excel taulukkoon analysointia varten.

5.4 Kohderyhmä

Tutkimuksen kohderyhmänä on kaikki Satakunnan ammattikorkeakoulun opiskelijat. Ensi- ja turvakotien liiton teettämä tutkimus seurusteluväkivallasta oli suunnattu 15–29-vuotiaille nuorille mutta koska kyseessä on ammattikorkeakoulu, kysely on tarkoitettu jokaiselle koulun opiskelijalle. Kohderyhmänä on sekä naiset, miehet sekä muun sukupuoliset. Koska myös miehet sekä muu sukupuoliset, kokevat seurusteluväkivaltaa. Ensi- ja turvakotien liiton teettämässä kyselyssä suurin osa vastanneista oli naisia eli 89 % mutta joukossa oli myös miehiä (10 %) sekä muu sukupuolisia (1 %). (Ensi- ja turvakotien liiton [www-sivut.2020](http://www.sivut.2020)) Tämän vuoksi onkin tärkeää teettää kysely kaikille sukupuolille, koska näin saimme mahdollisesti laajempaa tietoa kaikkia koskevasta seurusteluväkivallasta.

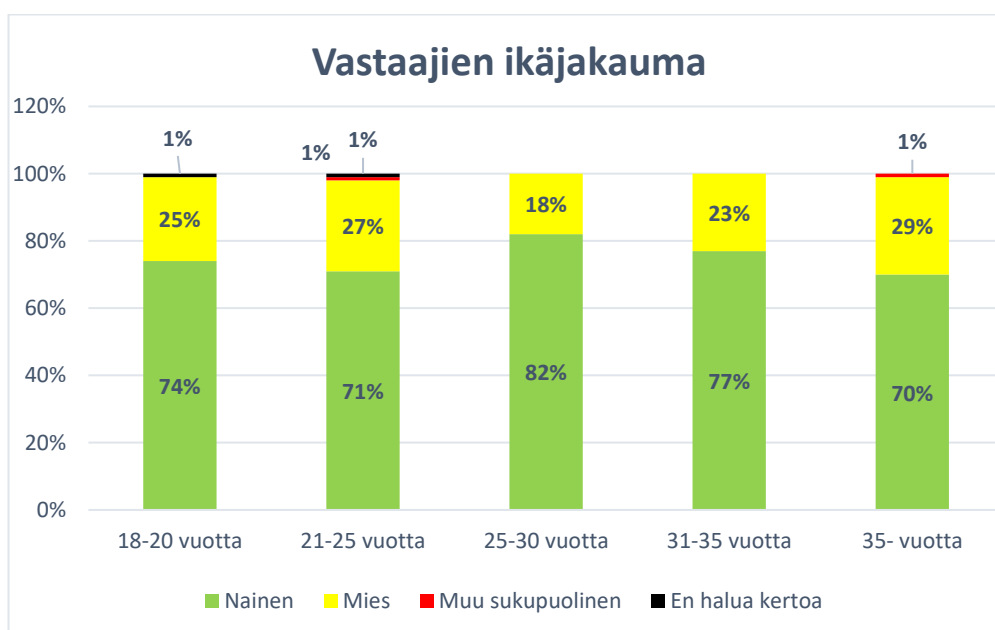
6 TUTKIMUKSEN TULOKSET

Tutkimuskysely lähetettiin kaikille Satakunnan ammattikorkeakoulun opiskelijoille. Kyselyyn vastasi 642 henkilöä. Kyselyyn valitut kysymykset laadittiin mahdollisimman tarkasti, jotta kyselystä saatiin vastaukset tutkimuskysymyksiin. Valmiista kysymyksistä pidettiin kommentointikierrös, jossa muutama alan opettaja sekä mm. terveydenhoitajat saivat kertoa mielipiteensä ja korjausehdotuksensa. Kysely lähetettiin viestinnän kautta. Kysely julkaistiin marraskuussa ja se oli auki kaksi viikkoa.

6.1 Taustatiedot

Kysely oli tarkoitettu kaikille Satakunnan ammattikorkeakoulun opiskelijoille. Vastauksi tuli kaikkiaan 642 kappaletta. Naisia kyselyyn vastasi 74 % (n=476), miehiä 25 % (n=160), muu sukupuolisia 0,5 % (n=3) ja en osaa sanoa vastauksia oli myös 0,5 % (n=3) (Kuvio 1).

Kyselyssä kysyttiin vastaajan ikää. Vastaajista 18–20-vuotiaita oli 14 % (n=88), 21–25-vuotiaita oli 41 % (n=263), 25–30-vuotiaita oli 19 % (n=125), 31–35-vuotiaita oli 10 % (n=66) ja yli 35-vuotiaita oli 16 % (n=100) (Kuvio 1).

Kuvio 1. Vastaajien ikäjakauma.

6.2 Seurusteluväkivallan kokeminen

Tutkimustuloksista selvisi että, seurusteluväkivaltaa oli kokenut 39 % (n=251) ja seurusteluväkivaltaa ei ollut kokenut 61 % (n=391) vastanneista. Naisia, jotka oli kokenut seurusteluväkivaltaa, oli 84 % (n=211). Miehiä oli 16 % (n=39) ja muu sukupuolisia alle yksi prosentti (n=1) (Kuvio 2).

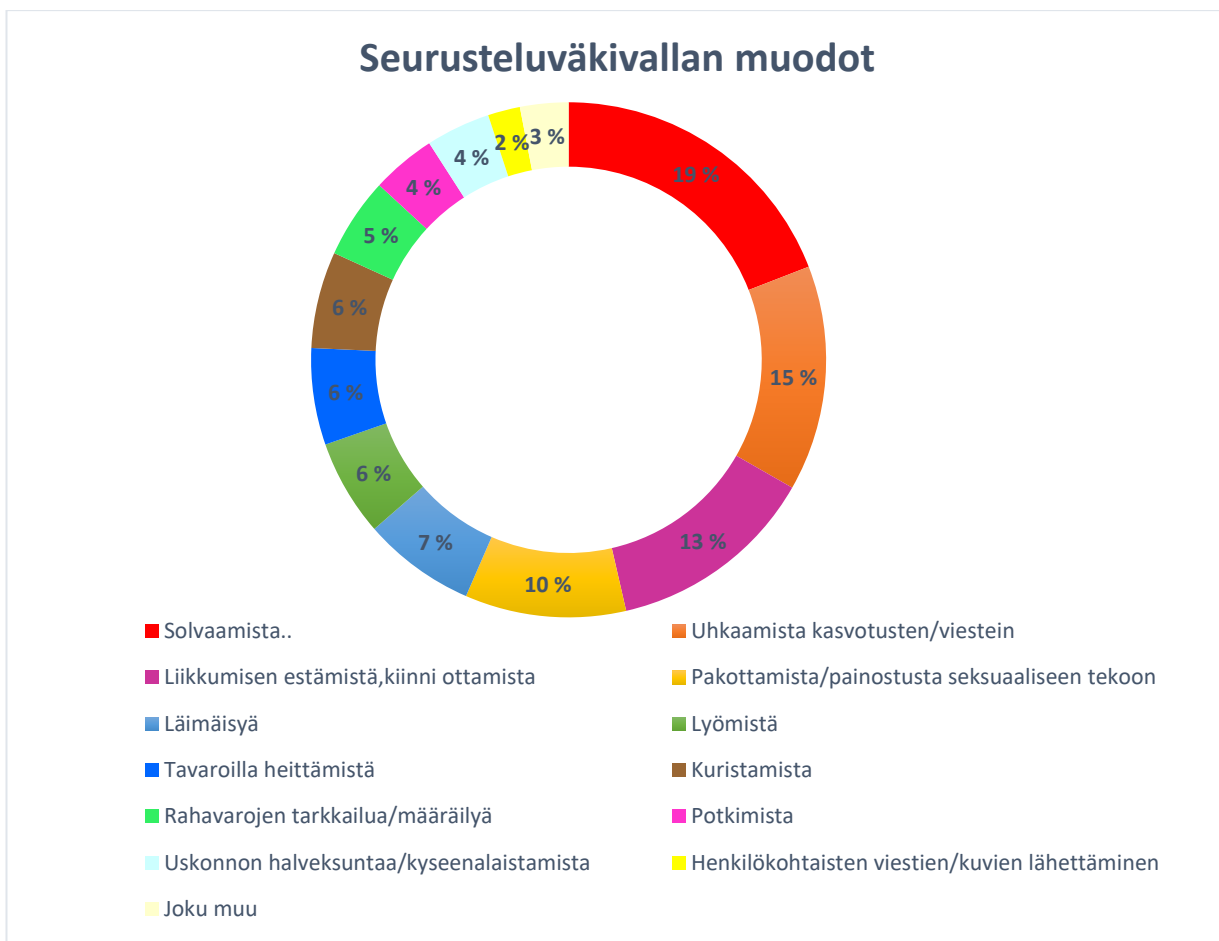
Kuvio 2. Seurusteluväkivaltaa kokeneet.

Tutkimuskyselyssä kysyttiin, millaista seurusteluväkivaltaa vastaajat olivat kokeneet. Kyselyssä oli 12 kohtaa, jotka käsittelivät henkistä sekä fyysistä väkivaltaa. Kyselyssä oli myös avoin paikka, johon sai kirjoittaa kokemuksen, jota ei löytynyt listalta. Vastaaaja pystyi valitsemaan useamman vaihtoehdon. Lyömistä oli kokenut 6 % (n=64) vastanneista, potkimista 4 % (n=35) vastanneista ja läimäisyä 7 % (n=73) vastanneista. Kumppaninsa kuristamiseksi oli joutunut 6 % (n=55) vastanneista. Uhkaamista kasvotusten ja/tai viestein oli kokenut 15 % (n=135) vastanneista. Vastanneista 13 % (n=134) liikkumista oli estetty, häntä oli tönitytty tai otettu kiinni. Vastanneista 6 % (n=61) oli heitetty tavaroilla. Vastanneista 10 % (n=100) oli kokenut pakottamista tai painostusta seksuaaliseen tekoon. Vastanneista 19 % (n=192) oli solvattu, haukuttu ja/tai halveksuttu. Vastanneista 5 % (n=54) rahavaroja on tarkkailtu ja/tai määrätty.

Vastanneista 4 % (n=39) uskontoa on kyseenalaistettu ja/tai halveksuttu. Vastanneista 2 % (n=23) henkilökohtaisia viestejä ja/tai kuvia on lähetetty eteenpäin muille osapuolille ilman lupaa (Kuvio 3).

Avoimeen paikkaan kertyi vastauksia 3 % (n=30). Näitä kokemuksia oli esimerkiksi manipulointi, kavereista eristäminen, tahallista arvottomuuden tunteen lisäämistä, kiristämistä, vaatteiden ja hiusten repimistä, itsemurhalla uhkailu, mykkäkoulua, henkistä ahdistelua ja kiristystä suhteen päättämällä.

Vastanneista lyömistä oli kokenut miehistä 20 % (n=13) ja naisista 80 % (n=51). Potkimista oli kokenut miehistä 14 % (n=5) ja naisista 86 % (n=30). Lämäisyä oli kokenut miehistä 18 % (n=13) ja naisista 82 % (n=60). Kuristamista oli kokenut miehistä 4 % (n=2) ja naisista 96 % (n=53). Uhkaamista kasvotusten ja/tai viestein oli kokenut miehistä 11 % (n=15), naisista 88 % (n=119) ja muu sukupuolisista 1 % (n=1). Liikkumisen estämistä, tönimistä ja kiinniottamista oli kokenut miehistä 8 % (n=11) ja naisista 92 % (n=123). Tavaroilla heittämistä oli kokenut miehistä 26 % (n=16) ja naisista 74 % (n=45). Pakottamista ja/tai painostusta seksuaaliseen tekoon oli kokenut miehistä 6 % (n=6), naisista 93 % (n=93) ja muu sukupuolisista 1 % (n=1). Solvaamista, haukkumista ja/tai halveksuntaa oli kokenut miehistä 15 % (n=28) ja naisista 85 % (n=164). Rahavarojen tarkkailua ja/tai määräilyä oli kokenut miehistä 22 % (n=12) ja naisista 78 % (n=42). Uskonnon halveksuntaa ja/tai kyseenalaistamista oli kokenut miehistä 15 % (n=6), naisista 82 % (n=32) ja muu sukupuolisista 3 % (n=1). Henkilökohtaisten viestien ja/tai kuivien eteenpäin lähettämistä oli kokenut miehistä 22 % (n=5) ja naisista 78 % (n=18). Avoimen paikan vastauksia oli miehillä 17 % (n=5), naisilla 80 % (n=24) ja muu sukupuolisilla 3 % (n=1).

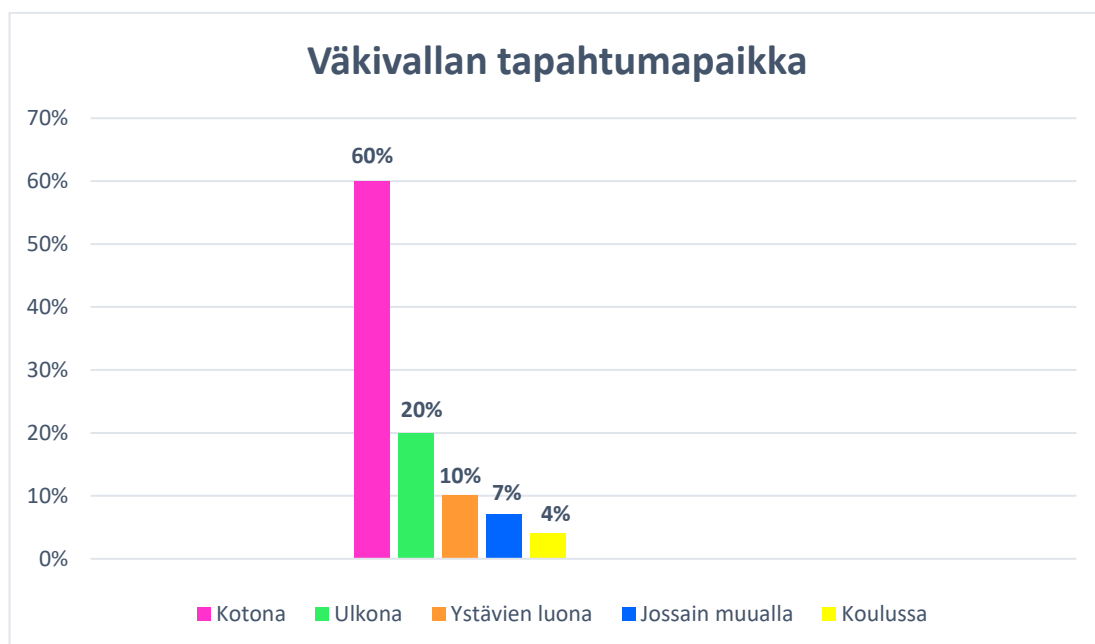

Kuvio 3. Väkivallan muodot.

Tutkimuskyselyssä etsittiin myös vastausta siihen, missä väkivallan teko oli tapahtunut. Myös tässä kysymyksessä vastaaja pystyi valitsemaan useamman vastausvaihtoehdon. Vastanneista 60 % (n=233) oli vastannut, että väkivalta tapahtuu kotona. Ulkona tapahtunutta väkivaltaa oli kokenut 20 % (n=78) vastanneista. Vastanneista 4 % (n=14) oli kokenut väkivaltaa koulussa ja 10 % (n=39) ystävien luona. Tässä kysymyksessä vastaaja pystyi myös itse kertomaan jonkun muun paikan, jossa hän oli kokenut väkivaltaa. Näitä vastauksia tuli 7 % (n=27). Paikkoja, joissa vastaajat olivat kokeneet väkivaltaa, olivat esimerkiksi puolison perheen luona, autossa, kumppanin luona, yökerhossa, netissä ja työpaikalla (Kuvio 4).

Miehistä 16 % (n=38) oli kokenut väkivaltaa kotona, naisia 83 % (n=194) ja muu sukupuoli alle prosentti (n=1). Kun taas miehistä 14 % (n=11) ja naisista 86 % (n=67) oli kokenut väkivaltaa ulkona. Koulussa väkivaltaa oli kokenut miehistä 7 % (n=1) ja naisista 93 % (n=13). Ystävien luona väkivaltaa oli kokenut miehistä 15 % (n=6) ja

naisista 85 % (n=33). Jossain muualla oli kokenut väkivaltaa miehistä 4 % (n=1) ja naisista 96 % (n=26).

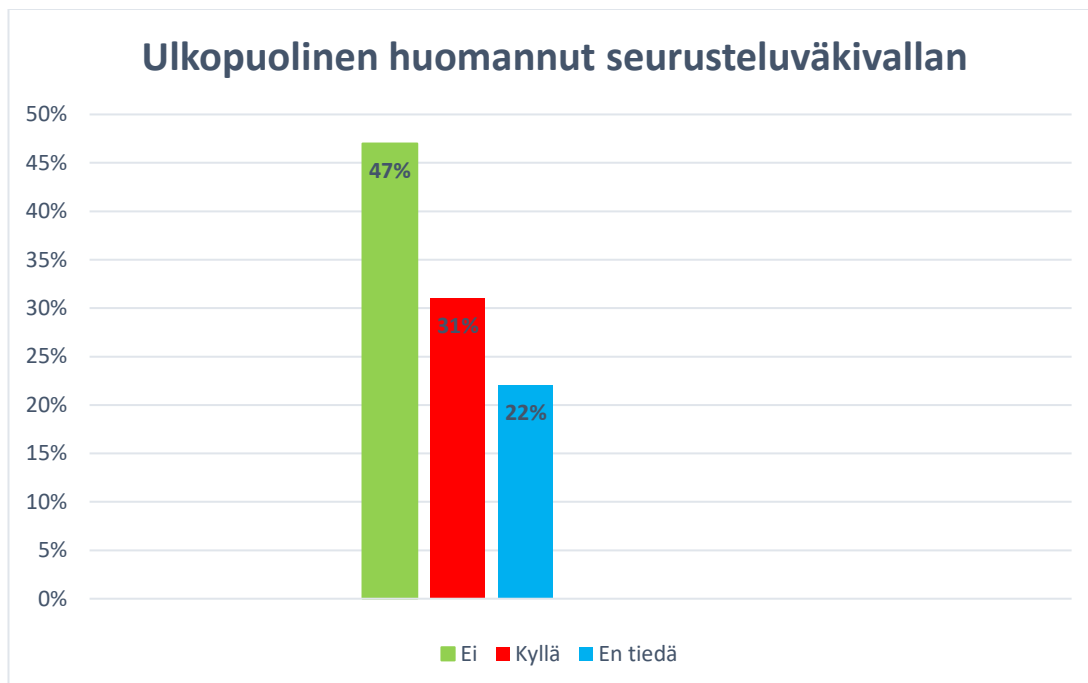
Kuvio 4. Väkivallan tapahtumapaikka.

Tutkimuskyselyssä kysyttiin myös, oliko vastaaja kertonut väkivallan kokemuksesta jollekin ja jos oli kertonut niin kenelle. Vastanneista 63 % (n=158) oli kertonut jollekin kokemuksestaan ja vastaajista 37 % (n=91) ei ollut kertonut. Henkilöitä, joille oli kerrottu väkivallan kokemuksesta, oli esimerkiksi omat vanhemmat, sukulaiset, kaverit, lääkäri, terapeutti, omat sisarukset, psykologi, poliisi ja nykyinen puoliso. Osa vastaajista kertoi kertoneensa väkivallan kokemuksestaan jollekin vasta vuosia tapahtuneen jälkeen. Vastanneista miehiä oli 12 % (n=19), muu sukupuolisia 1 % (n=1) ja naisia 87 % (n=138), jotka olivat kertonut jollekin kokemastaan väkivallasta. Kun taas miehistä 24 % (n=22) ja naisista 76 % (n=69) ei ollut kertonut kokemastaan väkivallasta.

Vastaajilta kysyttiin myös, oliko, joku ulkopuolinen huomannut vastaajan kokeman väkivallan. Vastaajista 31 % (n=79) oli vastannut kyllä ja 47 % (n=119) oli vastannut ei. Vastaajista 22 % (n=55) kertoi ettei tiedä oliko joku huomannut heihin kohdistuneen väkivallan teon (Kuvio 5).

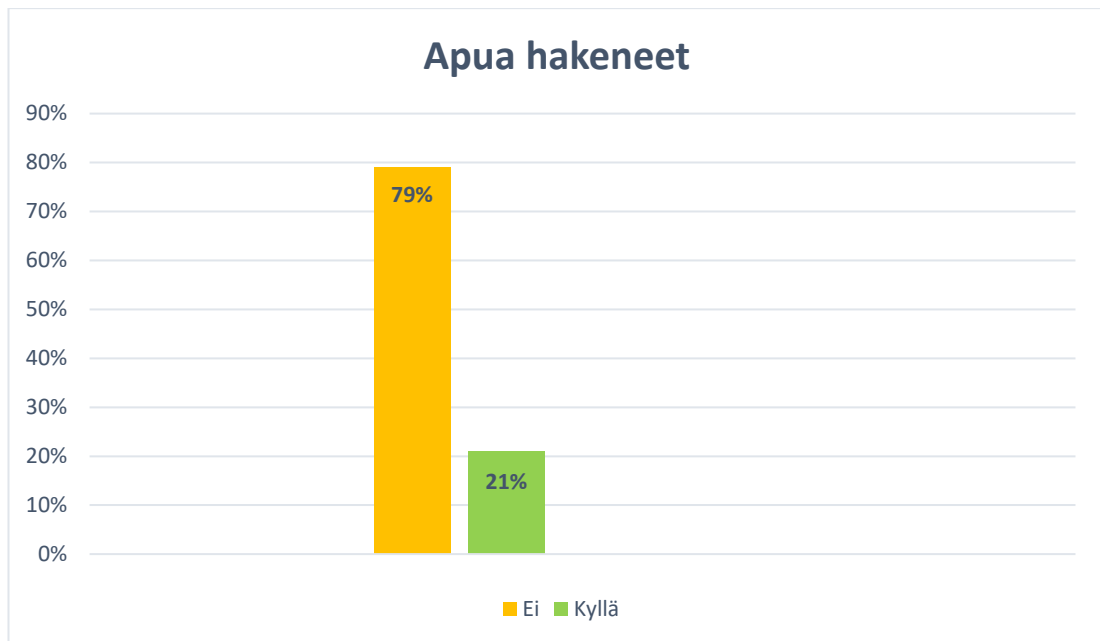
Vastanneista 9 % oli miehiä (n=7) ja 91 % naisia (n=72), jotka olivat kertoneet, että ulkopuolinen oli huomannut väkivallan teon. Kun taas miehistä 20 % (n=24), naisista

79 % (n=94) ja muun sukupuolisista 1 % (n=1) olivat kertoneet, että kukaan ei ollut huomannut väkivaltaa. Miehistä 15 % (n=8) ja naisista 85 % (n=47) taas olivat kertoneet, etteivät osaa sanoa oliko joku nähnyt heihin kohdistuneen väkivallan.

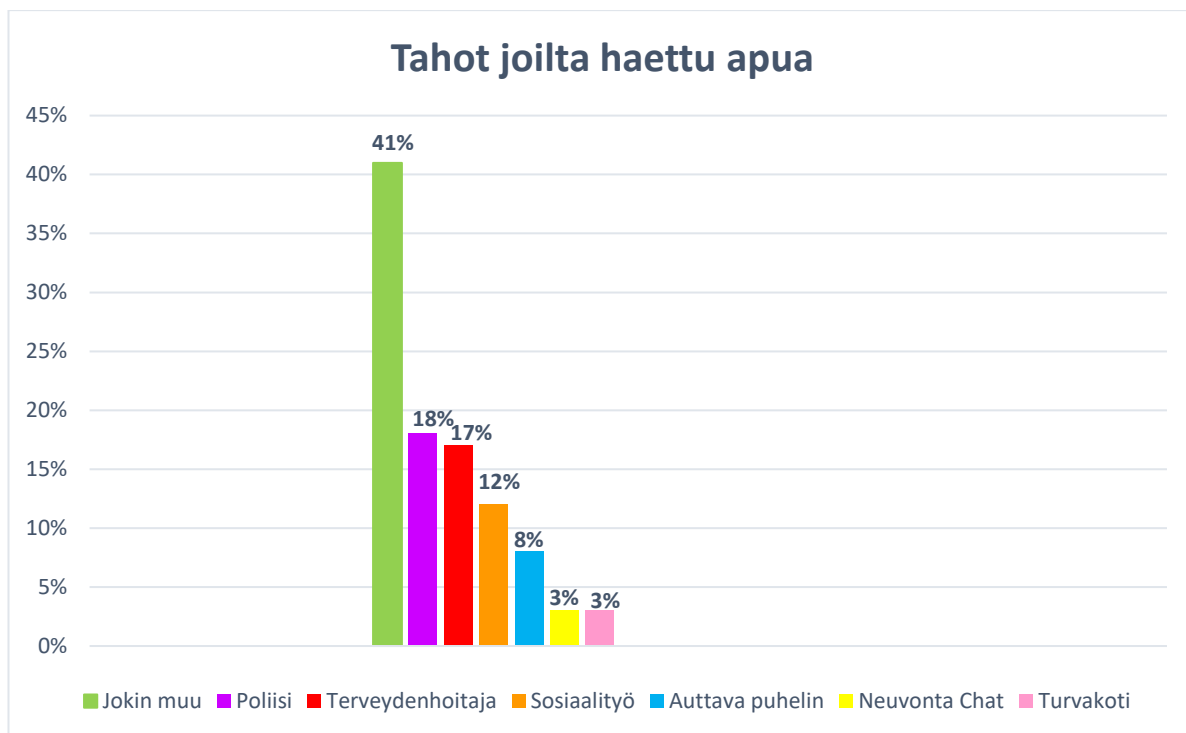
Kuvio 5. Onko joku ulkopuolinen huomannut väkivallan.

Tutkimuskyselyssä selvitettiin, hakiko seurusteluväkivaltaa kokeneet apua. Vastanneista 21 % (n=52) oli hakenut apua. Kun taas vastanneista 79 % (n=190) ei ollut hakenut apua (Kuvio 6). Vastanneista miehiä oli 10 % (n=5), naisia 88 % (n=46) ja muun sukupuolisia 2 % (n=1), jotka olivat hakeneet apua kokemukseensa. Kun taas miehistä 17 % (n=33) ja naisista 83 % (n=157) ei ollut hakenut apua ollenkaan.

Kuvio 6. Avun hakeminen.

Tutkimuskyselyssä haluttiin myös selvittää miltä tahoilta apua oli haettu. Kyselyssä oli seitsemän eri avunsaanti vaihtoehtoa, joista pystyi valitsemaan useamman sekä avoin kohta, johon pystyi kirjoittamaan tahon. Vastanneista 17 % (n=13) oli hakenut apua terveydenhoitajalta, turvakodista apua oli hakenut 3 % (n=2) ja 18 % (n=14) vastanneista oli kääntynyt poliisin puoleen. Vastanneista 12 % (n=9) oli ottanut yhteyttä sosiaalityöhön ja 3 % (n=2) neuvonta chattiin. Vastanneista 8 % (n=6) oli ollut yhteydessä auttavaan puhelimeen, kun taas opettajatutoriini ei ollut ketään yhteydessä. Kohtaan jokin muu mikä oli vastannut 41 % (n=32) henkilöä (Kuvio 7). Vastanneista miehiä oli 8 % (n=1), muu sukupuolisia 8 % (n=1) ja naisia 85 % (n=11) jotka olivat hakeneet apua terveydenhoitajalta. Kun taas poliisilta oli hakenut apua 7 % (n=1) miehistä ja 93 % (n=13) naisista. Sosiaalipäivystyksestä oli hakenut apua 33 % (n=3) miehistä ja 67 % (n=6) naisista ja auttavasta puhelimesta 17 % (n=1) miehistä ja 83 % (n=5) naista. Avoimeen kohtaan oli kirjoittanut 6 % (n=2) miehistä ja 94 % (n=30) naista. Avoimeen kohtaan oli kirjoitettu avun kohteiksi esimerkiksi rikosuhripäivystys, nuorten vastaanotto, terapeutti, koulupsykologi, internetin selfhelp kirjallisuus, perheterapeutti, työterveyslääkäri ja seurakunta. Osa kertoi myös, että olivat hakeneet apua vasta vuosia tapahtuneen jälkeen.

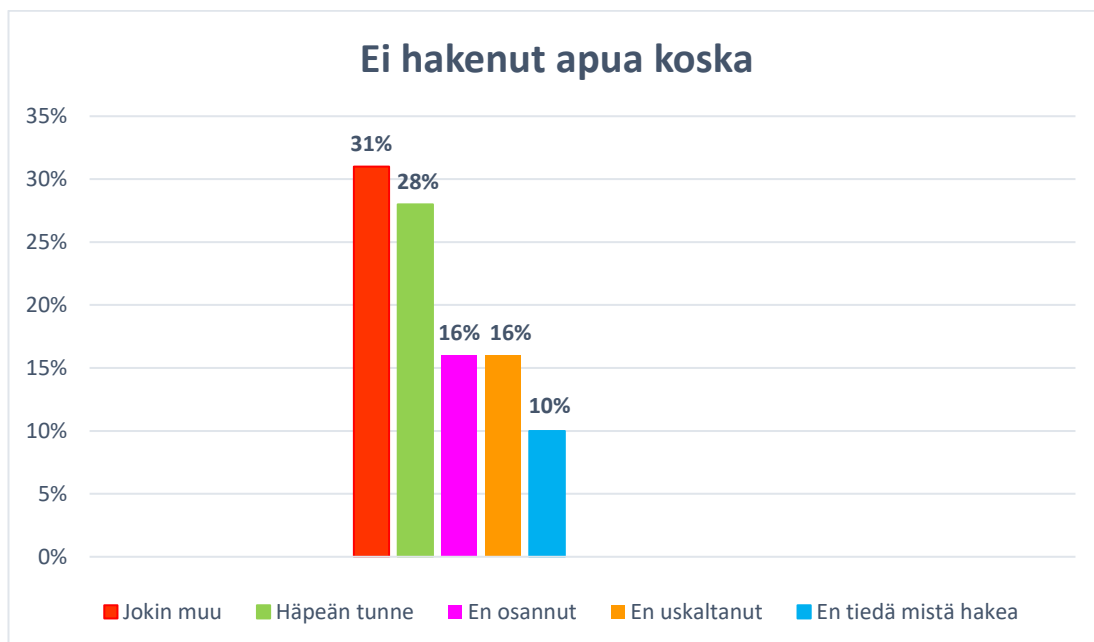

Kuvio 7. Tahot, joilta haettu apua.

Tutkimuskyselyssä etsittiin myös vastausta siihen minkä vuoksi vastaaja ei ollut hakenut apua. Kyselyssä oli mainittu valmiiksi neljä eri vaihtoehtoa, josta pystyi valitsemaan useamman vaihtoehdon sekä avoimen kohdan johon vastaaja pystyi kirjoittamaan. Vastaajista 16 % (n=44) ei hakenut apua koska eivät uskaltaneet, 10 % (n=27) ei ollut hakenut apua koska eivät olleet tiedäneet mistä apua voi hakea. Vastanneista 16 % (n=43) ei ollut hakenut apua koska ei ollut osannut. Kun taas vastaajista 28 % (n=77) ei ollut hakenut apua koska olivat tunteneet häpeää asiasta. Avoimeen kohtaan oli vastannut 31 % (n=86). (Kuvio 8). Vastanneista miehiä oli 11 % (n=5) ja naisia 89 % (n=39) jotka eivät hakeneet apua koska eivät uskaltaneet. Kun taas miehistä 19 % (n=5) ja naisista 81 % (n=22) ei hakenut apua koska eivät tiedäneet mistä hakea apua. Miehistä 19 % (n=8) ja naisista 81 % (n=35) eivät osanneet hakea apua ja miehistä 12 % (n=9) ja naisista 88 % (n=68) ei hakenut apua häpeän tunteen takia. Avoimeen kohtaan oli vastannut miehistä 26 % (n=22) ja naisista 74 % (n=64).

Avoimia vastauksia oli: *”Ei ollut tarpeellista”, ”En tajunnut sen olevan väkivaltaa”*
”Avun hakeminen tuntui turhalta, en uskonut avun saantiin”, ”En uskonut väkivallan olevan pahasta”, ”En kokenut tarvitsevani apua koska suhde loppui”, ”Teot ovat osa

tekijää ei minua”, ”Teko ei tapahtunut usein”, ”En halunnut sotkea muita”, ”Miehiä ei uskota”.

Kuvio 8. Syy miksi ei hakenut apua.

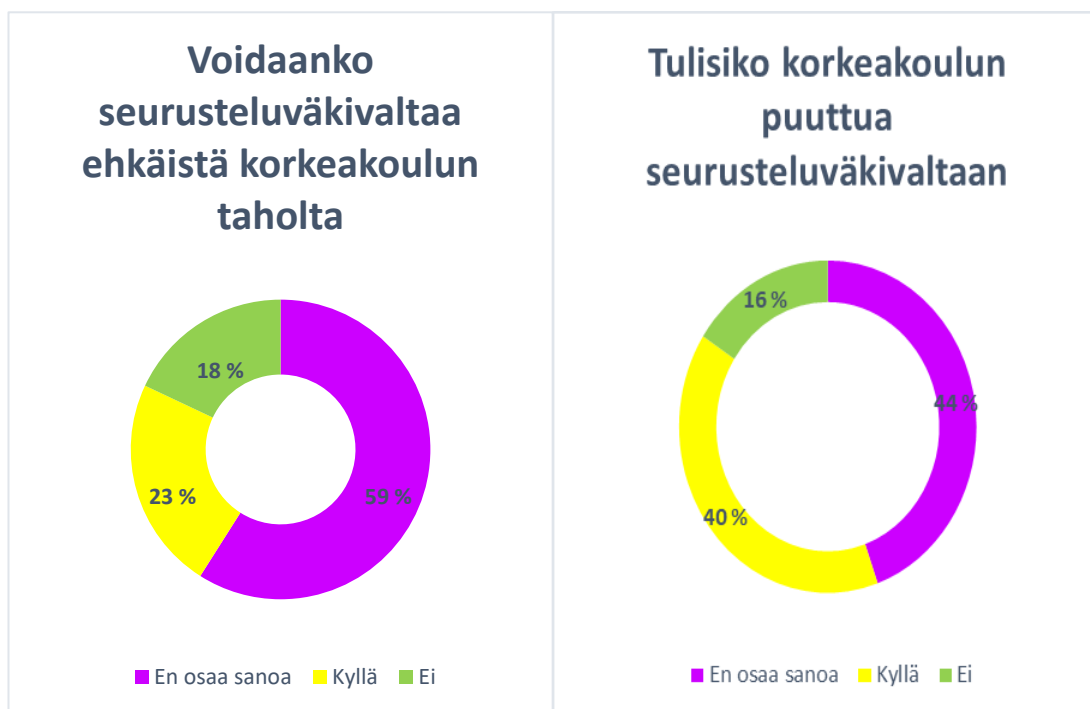
Tutkimuskyselyssä selvitettiin myös, oliko apua hakeneet saaneet apua. Vastanneista 42 % (n=62) oli saanut apua. Kun taas apua ei ollut saanut 58 % (n=87) vastanneista. Apua saaneista miehiä oli 10 % (n=6), naisia 89 % (n=55) ja muun sukupuolisia 1 % (n=1). Miehistä 23 % (n=20) ja naisista 77 % (n=67) ei ollut saanut apua.

Tutkimuskyselyssä kysyttiin myös, millaista apua seurusteluväkivaltaa kokeneet olivat saaneet. Kysymys oli avoin, joten vastaaja sai itse omin sanoin kertoa, millaista apua hän oli saanut. Osa vastanneista oli saanut samanlaista apua ja osa taas erilaista. Näitä oli esimerkiksi keskusteluapu, tukihenkilön saaminen, tukea, turvaa, saanut käydä asiaa läpi ja kannustusta ja uskallusta muuttaa pois. Osa oli saanut keskusteluapua mutta oli kokenut, että hänen asiaansa vähäteltiin ja ei kokenut saavansa hyötyä keskustelusta. Osan oli myös ollut vaikea puhua kenenkään kanssa.

6.3 Seurusteluväkivaltaan puuttuminen ja sen ehkäisy korkeakoulun taholta

Jokaiselta vastanneelta kysyttiin tulisiko heidän mielestään seurusteluväkivaltaan puuttua korkeakoulun taholta. Vastanneista 40 % (n=256) oli sitä mieltä, että korkeakoulun tulisi puuttua seurusteluväkivaltaan. Kun taas 16 % (n=100) oli sitä mieltä, että korkeakoulun ei tulisi puuttua seurusteluväkivaltaan ja 44 % (n=286) ei osannut sanoa tulisiko korkeakoulun puuttua vai ei (Kuvio 9).

Vastaajilta tiedusteltiin myös, voitaisiinko seurusteluväkivaltaa ehkäistä korkeakoulun taholta jotenkin. Vastanneista 23 % (n=150) vastasi myönteisesti ja 18 % (n=114) kielteisesti. Yli puolet vastanneista eli 59 % (n=378) ei osannut sanoa voisiko korkeakoulu ehkäistä seurusteluväkivaltaa (Kuvio 9).

Kuvio 9. Seurusteluväkivaltaan puuttuminen ja sen ehkäisy korkeakoulun taholta.

Tutkimuskyselyssä haluttiin myös selvittää, miten seurusteluväkivaltaan voitaisiin puuttua ja ehkäistä korkeakoulun taholta. Kysymyksessä oli avoin kohta, joten vastaaja sai omin sanoin kertoa ideansa. Vastauksista voidaan nostaa eri teemoja, vastanneiden ehdotuksista seurusteluväkivaltaan puuttumiseen ja ehkäisemiseen korkeakoulussa. Puuttumisen sekä ehkäisemisen vastauksissa oli osin samoja teemoja. Seurusteluväkivallan puuttumiseen korkeakoulun taholta teemoja olivat korkeakoulu ei pysty

puuttumaan, lisäämällä tietoisuutta, sekä opiskelijan hyvinvoinnin lisääminen. Kaikki seurusteluväkivallan puuttumisen vastaukset löytyvät kategorisoituina teemoihin taulukosta (Taulukko 1). Seurusteluväkivallan ehkäiseminen korkeakoulun taholta teemat olivat muuten samat kuin puuttumisen teemat, mutta lisänä oli yhteiskunnallinen muutos teema sekä korkeakoulu ei pysty ehkäisemään teema. Kaikki seurusteluväkivallan ehkäisemisen vastaukset löytyvät kategorisoituina teemoihin taulukosta (Taulukko 2).

Eniten ehdotuksia annettiin molemmista kategorioista opiskelijan hyvinvoinnin lisäämiseen sekä lisäämällä tietoisuutta teemoista, jossa korostui se että, on tärkeää levittää tietoisuutta, jotta jokainen tietää mitä väkivalta on seurustelusuhhteessa sekä avun hakemisen helppous, matalan kynnyksen palvelut, terveydenhoitajan tarkastukset sekä avoin keskustelu.

Taulukko 1. Avoimet vastaukset seurusteluväkivallan puuttumiseen korkeakoulun taholta.

	Voidaanko seurusteluväkivaltaan puuttua korkeakoulun taholta?
Teema 1: Korkeakoulu ei pysty puuttumaan	<p><i>”Näen asian melko ongelmallisena.”</i></p> <p><i>”Vaikea asia, koska menee opiskelijan henkilökohtaisen elämän puolelle, jos pyytää apua ok muuten vaikea lähestyä.”</i></p> <p><i>”Ei koulun asia puuttua, ollaan ylemmällä tasolla.”</i></p> <p><i>”Ei kuulu ammattikorkeakoululle.”</i></p> <p><i>” Korkeakoulun on vaikea puuttua oppilaidensa vapaa-aikaan, koska korkeakoulussa ei välttämättä olla edes läsnä samalla tavalla kuin edeltävillä koulutusasteilla. Koen korkeakoulun puuttumisen asiaan vähän hankalaksi, ellei asianomainen asiasta suoraan ilmoita jollekin koulun henkilökunnalle, jolloin voi mahdollisesti ottaa yhteyttä muuhun viranomaiseen, joka voi asiaan puuttua.”</i></p> <p><i>”Ei juuri mitenkään, lähinnä mahdollisesti koululla tapahtuneen välikohtauksen selvittäminen tms.”</i></p>

	<p><i>” Kahden ihmisen väliseen suhteeseen on yleensäkin vaikea mennä ulkopuolisen puuttumaan. Kuitenkaan ei tarkkaan voi tietää, mitä kahden ihmisen välillä tapahtuu, muuta kuin kyseiset henkilöt. Fyysinen väkivalta saattaa jättää jälkiä ja näitä huomattaessa, opettaja voi toki ohjata opiskelijan esimerkiksi terveydenhoitajan puoleen.”</i></p>
<p>Teema 2: Korkeakoulun taholta voidaan puuttua lisäämällä tietoisuutta</p>	<p><i>”Kerrottaisiin väkivallan muodoista ja tehtäisiin matalan kynnyksen paikkoja mistä hakea apua.”</i></p> <p><i>”Lisäämällä tietoisuutta ja antaa keinoja puuttua tilanteeseen.”</i></p> <p><i>”Tietoisuutta esim. Sammakon ja Pystin kautta.”</i></p> <p><i>”Lisäämään tietoisuutta ja antaa keinoja puuttua tilanteeseen esim., jos kaveri kokee.”</i></p> <p><i>”Ottaa asia puheeksi enemmän, jolloin ihmiset uskaltaisivat avautua asiasta.”</i></p> <p><i>” Tuomalla esiin, että uhrit eivät ole yksin ja tukea on saatavilla. Mainontakampanjat tai tärkeämmin helposti löydettävät yhteystiedot mihin ottaa yhteyttä, jos kokee joutuvansa seurusteluväkivallan uhriksi.”</i></p> <p><i>”Liitettäisiin kaikkiin sosiaali- ja terveydenalan opintoihin osio, miten tunnistaa väkivaltaa ja sen esiintymistä.”</i></p> <p><i>”Kurssi.”</i></p>
<p>Teema 3: Korkeakoulu voi vaikuttaa opiskelijan hyvinvointia lisäämällä</p>	<p><i>”Lähinnä tarjota apua.”</i></p> <p><i>”Terveydenhoitajan tsekkaukset puolivuositain.”</i></p> <p><i>”Mikäli huomataan ulkoisia merkkejä, hyvä ottaa esille.”</i></p> <p><i>”Kokemusasiantuntijan luento.”</i></p> <p><i>”Koulupsykologi.”</i></p> <p><i>”Ohjata oikeanlaisiin tukipalveluihin.”</i></p> <p><i>”Mielenterveyspalveluiden laajentamista.”</i></p> <p><i>”Jutteleamalla ja antamalla tukea. Lisäämällä motivaatiota keskittyä parisuhteen ulkopuolisiin asioihin kuten opiskeluun ts. Innostaa opiskeluun. (tämä voisi nostaa itsetuntoa</i></p>

	<p><i>ja pärjävyyden tunnetta). Ei oikein muuta koska ihmisiä ei voi pakottaa mihinkään.”</i></p> <p><i>”Terveystenhoitaja ja oma tutor opettaja ovat varmasti avainasemassa. Heidän tulisi olla kiinnostuneita opiskelijan henkisestä ja fyysisestä hyvinvoinnista. Toki opiskelijan vastuulle jää kertominen, sillä ketään ei voi siihen pakottaa.”</i></p> <p><i>” Diakoniatyöntekijöiden apu, mahdollisuus puhua heille. Terveystenhoitajalle, koulukuraattorille tms. puhuminen.”</i></p>
--	--

Taulukko 2. Avoimet vastaukset seurusteluväkivallan ehkäisemiseen korkeakoulun taholta.

	Millä tavalla korkeakoulu voi ehkäistä seurusteluväkivaltaa?
Teema 1: Korkeakoulu ei pysty ehkäisemään	<p><i>”Ei pitäisi väkisin puuttua, mutta muistuttaa että asian kanssa ei ole yksin.”</i></p> <p><i>”En tiedä miten, ellei asianomainen itse kerro siitä henkilökunnalle.”</i></p> <p><i>”En usko että, korkeakoulun taholta asiaan olisi helppo puuttua.”</i></p> <p><i>”Hankalaa, sillä koulun vaikutusvalta vapaa-ajalla on minimaallinen.”</i></p> <p><i>”En usko, että voi, se lähtee puhtaasti itsestä ja rohkeudesta lähteä huonosta suhteesta.”</i></p>
Teema 2: Korkeakoulun taholta voidaan ehkäistä lisäämällä tietoisuutta	<p><i>”Lisätä tietoa siitä, miten toimia sellaisessa tilanteeseen.”</i></p> <p><i>”Väkivallan vastaisella infoavalla kampanjalla.”</i></p> <p><i>”Lisäämällä tietoisuutta väkivallan moninaisuudesta.”</i></p>

	<p>”Yleistä tietoa, mikä tämä seurusteluväkivalta on ja mitä se voi sisältää.”</p> <p>”Lisätä tietoisuutta, tarjoamalla keskusteluapua ihan kaikille.”</p> <p>”Valistamalla.”</p> <p>”Tiedottamalla väkivallasta, mitä se edes on, sillä jotkut eivät välttämättä tiedä.”</p> <p>”Hyvä perehdytys ja tuki asiaan, että tiedostetaan mikä ei ole oikein.”</p> <p>”Voisi olla joku teemaviikko, jossa puhutaan parisuhdeväkivallasta.”</p> <p><i>”Kursseilla tästä aiheesta, sekä mahdollisuudella hakea apua koulun kautta.”</i></p> <p><i>”Lisäämällä tietoisuutta siitä ja lisäämällä asiaan liittyviä opintojaksoja.”</i></p>
<p>Teema 3: Korkeakoulu voi ehkäistä lisäämällä opiskelijan hyvinvointia</p>	<p><i>”Itsetunnon rohkaisulla ja vertaistuen antamisella.”</i></p> <p><i>”Keskustelemalla asiasta.”</i></p> <p><i>”Toisten tunteminen ja kiinnostus toista opiskelijaa kohtaan.”</i></p> <p><i>”Tutoroinnin kautta.”</i></p> <p><i>”Aitoa läsnäoloa, kuuntelua ja kiireettömyys.”</i></p> <p><i>”Neuvonta.”</i></p> <p><i>”Puhuminen asiasta.”</i></p> <p><i>”Tiedotus ja esim. koulun terveydenhoidon kautta keskusteluapua.”</i></p> <p><i>”Säännöllisillä terveystarkastuksilla.”</i></p> <p><i>”Opiskelijaterveydenhuollon kautta luomalla matalankynnyksen ilmapiiri.”</i></p> <p><i>”Keskustella jos herää epäily.”</i></p>

	<p><i>”Jos huomataan koululla jotain riitaa tai poikkeavaa käytöstä niin puututaan.”</i></p> <p><i>”Terveystunnit, koskemattomuus, hyvinvointiasioiden läpikäyminen.”</i></p> <p><i>”Koulupsykologi.”</i></p> <p><i>”Kyselyillä opiskelijoille ja aiheesta puhumisella esim. terveydenhoitajan kautta.”</i></p> <p><i>”Puuttumalla asiaan ja juttelemalla mistä on kyse.”</i></p> <p><i>”Avoin keskusteluyhteys esim. Chat.”</i></p> <p><i>”Kysymällä suoraan henkilöltä ja puuttumalla tilanteeseen sen vaatimalla tavalla.”</i></p> <p><i>”Mainostetaan enemmän koulupsykologia.”</i></p> <p><i>”Ollaan tietoisia asiasta ja uskalletaan kohdata ja kuunnella väkivaltaa kokenutta.”</i></p> <p><i>”Esimerkiksi jos henkilöllä näkyy mustelmia tms. merkkejä väkivallasta, voisi asiaa kysyä jotenkin. Onko kaikki hyvin? Ja luoda luotettavan ilmapiirin. Ja jos jotain huhuja liikkuu, niin otettaisiin selvää, onko niissä jotain perää. Koulussa voisi olla psykologi tai muu luotettava henkilö kenelle voisi mennä puhumaan ilman ajanvarausta ja jota olisi helppo lähestyä.”</i></p>
<p>Teema 4: Yhteiskunnallinen muutos</p>	<p><i>”Yhteiskunnallinen kokonaisvaltainen muutos.”</i></p> <p><i>”Yhdenvertaisuuden korostamisella.”</i></p>

	<p><i>”Opiskelijoiden oman arvon tiedottaminen.”</i></p> <p><i>”Harjoitukset, jotka lisäävät henkilön itsetuntoa ja arvokkuuden tunnetta.”</i></p> <p><i>”Kiinnittämällä huomiota tasa-arvoisuuteen, ei kieltämällä erilaisuutta, laajimmat mielenterveyspalvelut ja turvallinen ympäristö.”</i></p> <p><i>”Poistaa häpeä asian ympäriltä.”</i></p>
--	---

7 OPINNÄYTETYÖN POHDINTA

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli selvittää, miten seurusteluväkivalta ilmenee Satakunnan ammattikorkeakoulun opiskelijoiden keskuudessa sekä edistää siihen puuttumista ja ehkäisemistä korkeakoulun taholta. Kyselylomakkeen avulla selvitettiin ensin vastaajan taustatiedot sen jälkeen hänen mahdollisesti kokemansa seurusteluväkivalta sekä viimeisenä, miten vastaajan mielestä korkeakoulun taholta voitaisiin puuttua sekä ehkäistä seurusteluväkivaltaan vai voidaanko edes.

7.1 Pohdintaa seurusteluväkivallan ilmenemisestä korkeakoulun opiskelijoiden keskuudessa

Kyselyyn vastasi yhteensä 642 opiskelijaa eli 10 % kaikista Satakunnan ammattikorkeakoulun tutkinto-opiskelijoista. Vastanneista suurin osa oli naisia (74 %) ja neljännes miehiä (25 %) ja loput (1 %) muu sukupuolisia tai eivät halunneet kertoa sukupuoltaan. Naisten osuus oli selkeästi suurin. Samoin oli myös Ensi- ja turvakotien liiton teettämässä kyselyssä ”Seurustelun ei kuulu satuttaa!”, jossa 290 vastauksesta naisia oli vastannut 89 % ja miehiä vain 10 %. (Kovanen, T. Seurustelun ei kuulu satuttaa. 2019. 9) Yleisesti ottaen miesten alhaista vastausprosenttia voi selittää se, että miehet voivat kokea, että tämänkaltaiset kyselyt eivät kosketa heitä ja jättävät siksi vastamatta kyselyihin. Miesten alhaisesta vastausprosentista huolimatta, tutkimukseni saavutti puolet enemmän miehiä kuin Ensi- ja turvakotien liiton kysely. Tähän voi vaikuttaa se, että Ensi- ja turvakotien liiton teettämässä kyselyssä kaikki vastanneet olivat kokeneet seurusteluväkivaltaa, toisin kuin teettämässäni kyselyssä vastaajan oli mahdollista vastata kyselyyn myös ilman omakohtaista kokemusta seurusteluväkivallasta. Lisäksi miesten korkeampi vastausprosentti voi johtua siitä, että osa saattoi kokea kyselyn henkilökohtaisemmaksi koska se tuli suoraan omalta oppilaitokselta.

Kyselyn vastauksia purkaessani huomioni kiinnittyi siihen, kuinka moni (39 %) vastanneista oli kokenut seurusteluväkivaltaa. Vaikkakin suuri osa vastanneista, jotka olivat kokeneet seurusteluväkivaltaa, olivat naisia (84 %), myös miesten osuus oli yllättävän suuri (16 %). Tämän vuoksi olisikin hyvä, että tämänkaltaiset kyselyt tehdään niin miehille, naisille kuin muu sukupuolisille vaikkakin usein voidaankin mieltää, että

vain naiset voivat kokea seurusteluväkivaltaa mutta se on mahdollista kaikenlaisissa seurustelusuhteissa sukupuolesta riippumatta.

Suurin osa (19 %) vastaajista oli valinnut kokemakseen väkivallan muodoksi henkisen väkivallan, joka oli tässä tapauksessa solvaaminen, haukkuminen ja/tai halveksuminen. Pakottamisen/painostamisen seksuaaliseen tekoon oli valinnut 10 % vastanneista. Fyysisen väkivallan muodoista eniten (7 %) valittu oli läimäisy. Kyselyn tulokset kertovat selkeästi siitä, että väkivalta ei ole aina fyysistä vaan seurustelusuhteissa tapahtuu myös paljon henkistä sekä seksuaalista väkivaltaa. Tämän vuoksi olisikin tärkeää tiedottaa, että väkivallan muotoja on monenlaisia.

Kyselyyn vastanneista suurin osa (60 %) oli kokenut väkivaltaa omassa kodissaan. Kun taas vähiten (4 %) seurusteluväkivaltaa oli koettu koulussa. Siukolan tekemässä oppaassa ”Miten puuttua lähisuhdeväkivaltaan?” kerrotaan myös että, yleisin väkivallan tapahtumapaikka on oma koti. (Siukola 2014, 10)

63 % väkivaltaa kokeneista vastaajista oli kertonut kokemuksistaan kolmannelle osapuolelle. Avoimista vastauksista kävi ilmi, että omista kokemuksista oli kerrottu omille vanhemmille, ystäville sekä osa myös terapeuteille. Naisista (87 %) oli kertonut kokemuksistaan, kun taas miehistä vain 12 % ja muu sukupuolisista alle prosentti oli kertonut ulkopuoliselle kokemuksistaan.

Väkivaltaa kokeneista vastaajista apua oli hakenut vain 21 %. Naisista apua oli hakenut 88 %, miehistä vain 10 % ja muu sukupuolisia 2 %. Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että suurin osa seurusteluväkivaltaa kokeneista miehistä (17 %) ei hakenut apua. Suurimmat syyt miksi apua ei oltu, haettu oli häpeän tunne sekä muut syyt, mitä oli mm. epäily siitä uskotaanko miehiä sekä koettiin että apu ei ollut tarpeellista. Tämä voi olla myös yksi syy miksi kyselyyn vastanneiden miesten osuus oli kohtuullisen pieni. Suurin osa naisistakaan (83 %) ei hakenut apua. Tässä oli syynä myös häpeän tunne sekä mm. se että ei ymmärretty, että tapahtunut oli seurusteluväkivaltaa eikä uskottu avun saantiin.

Vastaajista ne, jotka olivat hakeneet apua, heistä suurin osa (41 %) oli hakenut apua monesta eri paikasta kuten terveyskeskuksesta, terapiasta, nuorten vastaanotolta ja

psykologilta. Vastaajista 17 % oli hakenut apua terveydenhoitajalta ja 18 % oli hakenut apua poliisilta. Yksikään vastaajista ei ollut hakenut apua koululta. Tämän vuoksi olisikin tärkeää lisätä mm. tietoisuutta siitä, että myös koululta voi hakea apua niin terveydenhoitajilta kuin omalta tutoropettajalta.

Vastaajista (42 %) vähän alle puolet oli saanut apua. Apua saaneista miehiä oli 10 %, naisia 89 % ja muun sukupuolisia 1 %. Vastanneet olivat saaneet apua keskustelusta, osa oli saanut tukea ja turvaa sekä oltiin, saatu uskallusta ja rohkeutta lähteä pois huonosta suhteesta. Osa vastanneista oli saanut apua mutta oli kokenut, että asiasta oli vaikea puhua eikä näin ollut saanut hyötyä keskustelusta. Vastanneista osa taas oli kokenut, että asiaa oli vähätelty. Onkin siis tärkeää, että seurusteluväkivaltaa kokeneet saavat tunteen siitä, että he ovat tulleet kuulluiksi, jotta he voivat alkaa käsittelemään tapahtunutta.

Tutkimuksen yksi osa käsitteli sitä, miten korkeakoulun taholta voitaisiin puuttua seurusteluväkivaltaan. Vastaajista noin puolet (44 %) ei osannut sanoa pitäisikö seurusteluväkivaltaan puuttua korkeakoulun taholta vai ei. Kuitenkin taas vastaajista toinen puoli (40 %) oli sitä mieltä, että seurusteluväkivaltaan tulisi puuttua korkeakoulun taholta. Vähemmistö (16 %) oli taas sitä mieltä, että korkeakoulun ei pitäisi puuttua seurusteluväkivaltaan.

Siihen voitaisiinko seurusteluväkivaltaa ehkäistä korkeakoulun taholta, selkeästi suurin osa (59 %) oli vastannut että, ei osaa sanoa. Kun taas vastaajista melkein yhtä moni oli ollut sitä mieltä, että korkeakoulu voisi ehkäistä seurusteluväkivaltaa (23 %) ja korkeakoulu ei voi ehkäistä seurusteluväkivaltaa (18 %).

Vastauksia siihen miten korkeakoulu voisi ehkäistä seurusteluväkivaltaa tuli paljon, osa ehdotuksista oli samankaltaisia kuin puuttumisen vastaukset. Vastauksista suurin osa oli ns. positiivisia ja eri tapoja vaikuttaa oli monia. Osa vastauksista taas oli ns. negatiivisia eli ei nähty tapoja, miten korkeakoulu voisi vaikuttaa seurusteluväkivaltaan. Vastauksissa kävi ilmi, että tietoisuuden lisääminen, avunsaanti paikan tiedottaminen sekä minne voi olla tarvittaessa yhteydessä koettiin tärkeiksi keinoiksi puuttua sekä ehkäistä seurusteluväkivaltaa korkeakoulun taholta. Ns. negatiivisissa vastauksissa kävi ilmi, että osa oli sitä mieltä että, koulun taholta ehkäiseminen voisi olla

hankalaa koska koulun vaikutus opiskelijoiden vapaa-aikaan on minimaallinen, myöskään ei uskota, että koulu voisi ehkäistä seurusteluväkivaltaa koska asian käsittelemisen ja esille tuonti lähtee puhtaasti uhrista itsestään sekä omasta rohkeudesta lähteä huonosta suhteesta. Osa oli myös sitä mieltä, että ei ole koulun asia puuttua koska ollaan ylempällä tasolla koulutuksessa.

7.2 Pohdintaa korkeakoulun keinoista puuttua ja ehkäistä seurusteluväkivaltaa

Opinnäytetyön tavoitteena oli tutkia mitä seurusteluväkivalta on, miten se ilmenee sekä mitkä ovat korkeakoulun keinot puuttua sekä ehkäistä seurusteluväkivaltaa. Valitsin kyseisen aiheen koska koen aiheen olevan tärkeä sekä mielenkiintoinen. Halusin myös tuoda aihetta esiin koska se on vielä yhteiskunnassa jollain tavalla tabu ja hävetty asia. Halusin myös omalla panoksellani vähentää häpeää asian ympäriltä sekä tuoda esiin keinoja, miten asiaan voidaan puuttua. Mielestäni opinnäytetyön tavoitteet täyttyivät. Tekemääni tutkimuskyselyyn sain vastauksia odotettua enemmän, mikä oli hieno asia. Suuri vastausten määrä antoi paljon tietoa niin seurusteluväkivallan kokemuksista kuin keinoista puuttua sekä ehkäistä seurusteluväkivaltaa korkeakoulun taholta.

Tutkimuskyselystä tuli esiin todella paljon eri keinoja, joilla voidaan puuttua ja ehkäistä seurusteluväkivaltaa. Kyselyyn vastanneilta tuli hyviä ehdotuksia, miten koulu voisi puuttua tilanteeseen. Näitä keinoja olisikin hyvä ottaa käytäntöön konkreettisesti. Ehdotukset olivat kuitenkin yksinkertaisia ja helposti varmasti toteutettavissa. Tärkeimpiä keinoja, joilla voidaan ehkäistä seurusteluväkivaltaa, on sen esille tuominen eli tietoisuuden lisääminen. Tietoisuutta voidaan tuoda esiin konkreettisesti esimerkiksi teemapäivän muodossa. Tällainen teemapäivä voisi sisältää kokemusasiantuntijan luennon, joka toisi päivään tietynlaista syvyyttä koska asiasta on kertomassa joku, kuka on oikeasti kokenut väkivaltaa suhteessaan. Tällaisessa tapahtumassa olisi myös helppo tuoda esiin niitä matalan kynnyksen palveluita, joihin voi olla tarvittaessa yhteydessä sekä muistuttaa opiskelijoita mistä sitä apua voi hakea ja rohkaista siihen. Satakunnan ammattikorkeakoululla on monta eri tahoja, jotka voisivat tällaista päiviä järjestää kuten opiskelijakunta Sammakko, opiskelu ja hyvinvointi -kehittämisyhmä

sekä esimerkiksi PYSTI ry, joka on Samkin sosiaali- ja terveysalan opiskelijoiden opiskelijajyhdistys.

Kyselyn vastauksissa tuli useampaan otteeseen esiin terveydenhoitajan säännölliset tarkastukset sekä koulupsykologin vastaanotto. Satakunnan ammattikorkeakoulussa ei ole tällä hetkellä ollenkaan koulupsykologia eikä säännöllisiä terveydenhoitajan tarkastuksia. Niin yliopistot kuin ammattikorkeakoulut kuuluvat 1.1.2021 alkaen YTHS:n (ylioppilaiden terveydenhoitosäätiö) opiskeluterveydenhuollon piiriin. YTHS:n tehtävä on järjestää opiskelijoille terveyden- ja sairaanhoitopalvelut, edistää opiskelijoiden terveyttä ja opiskelukykyä sekä edistää opiskeluympäristön ja -yhteisön hyvinvointia. Kaikille ensimmäisen vuoden opiskelijoille lähetetään terveystarkastus, johon vastaamalla saa ammattilaisen kirjallisen arvion terveydentilastasi sekä tarvittaessa saat kutsun terveydenhoitajan vastaanottokäynnille. Muuten opiskelijalla voi halutessaan varata ajan terveystarkastukseen. (YTHS www-sivut.2021) Eli opiskelijoille ei tule automaattisesti terveystarkastus kutsua kuin vain ensimmäisen vuoden aikana. Vaikkakin terveydenhoitajalle voi varata ajan terveystarkastukseen se voi olla osalle opiskelijoista, jotka ovat kokeneet seurusteluväkivaltaa suuri kynnyks. Tämän vuoksi opiskelijoille voitaisiinkin lähettää esimerkiksi sähköpostilla muistutus kahdesti vuodessa siitä että, heillä on mahdollisuus varata aika, jos he kokevat sen tarpeelliseksi. Näin tuotaisiin esiin sitä mihin opiskelijoilla on mahdollisuus opiskelun aikana. YTHS:llä on myös psykiatrisen sairaanhoitajan vastaanotto, johon pääsee hoidontarpeen arvion kautta, kun asia liittyy mielenterveyteen kuten mielialaan, traumaattiseen kriisiin, ahdistuneisuuteen, kehitykselliseen neuropsykiatriseen häiriöön tai muuhun pitkäaikaiseen mielenterveyden häiriöön. Psykologin vastaanotolle ohjataan yleislääkärin tai psykiatrin kautta, jos tarvitaan lyhytterapeuttista apua tai jos tilanne kaipaa psykologin tekemää arviointia ja tutkimusta. (YHTS www-sivut.2021) Jos korkeakouluissa olisi koulupsykologin vastaanotto se toisi ehkä myös sitä matalan kynnyksen palvelua mitä myös toivottiin. Ongelmana kuitenkin yleensä näissä on, että rahoitusta ei välttämättä ole tällaisiin palveluihin.

7.3 Pohdintaa opinnäytetyön vahvuuksista ja kehitettävistä osa-alueista

Tutkimuskysely toteutettiin vain suomeksi ja vastausaikaa oli kaksi viikkoa. Tutkimuskyselyä voisi kehittää niin että, kysely olisi myös englanniksi ja mahdollisesti myös esteetön esimerkiksi niin että kysely olisi puheen muodossa, jolloin vastaaja voisi kuunnella kyselyn, tällöin kenelläkään ei olisi estettä tehdä kyselyä. Vastausaika voisi olla mahdollisesti myös hieman pidempi. Tutkimuksen vahvuuksia oli otannan koko, joka oli 642 vastausta. Ennen kyselyn julkaisua kysely kiersi kommentoitavana mm. opiskelijahyvinvointityöryhmässä, terveydenhoitajilla ja oppilaitosdiakonilla. Vahvuutena oli myös se, että kysely jaettiin opiskelijoille Samkin viestinnän kautta, jolloin se tavoitti jokaisen opiskelijan.

7.4 Pohdintaa jatkotutkimusaiheista

Tutkiessani seurusteluväkivallan teoriaa huomasin, että sitä ei hirveästi ole. Tutkimuksia seurusteluväkivallasta löytyy jonkun verran mutta koen että koska aihe on niin tärkeä, sitä tulisi tutkia myös enemmän, koska sitä tapahtuu koko ajan ja seuraamukset siitä voivat olla jopa kohtalokkaita. Theseuksesta löytyy neljä opinnäytetyötä, joissa on avainsanana seurusteluväkivalta tai seurustelu. (Theseus www-sivut.2021) Tämän vuoksi olisikin tärkeää tehdä jatkotutkimuksia jokaisella koulutusasteella, niin korkeakouluissa, lukioissa, ammattikouluissa kuin yläkouluissa. Tutkimuksia sekä kyselyitä olisi hyvä tehdä tasaisin väliajoin. Näin voitaisiin kartoittaa oman koulun tilannetta ja mahdollisesti tehdä muutoksia tilanteen parantamiseksi. Jatkotutkimuksissa voitaisiin myös selvittää se, onko sellaisia henkilöitä, jotka eivät ole itse kokeneet seurusteluväkivaltaa mutta ovat havainneet tai olleet läsnä väkivallanteon hetkellä. Mahdollisia toimia olisi esimerkiksi tietoisuuden lisääminen ja mahdolliset kokemusasiantuntijan luennot, joilla saadaan tietoa aiheesta esille mahdollisimman paljon, jotta jokainen osaisi tunnistaa väkivallan.

Oman ammatillisen kasvuni kannalta opinnäytetyön tekeminen on ollut opettavaista. Olen oppinut uutta niin tutkimuksen teoriaa etsiessäni kuin tutkimuskyselyn tuloksia purkaessani. Olen saanut oppia ihmisten käyttäytymisestä sekä ajattelutavoista. Suurinta antia on ollut tutkimuskyselyn vastauksien purkaminen vaikkakin se oli suuritöinen prosessi suuren vastausmäärän vuoksi. Vaikkakin vastanneiden kokemusten

lukeminen oli välillä jopa hieman rankkaa niin se oli kuitenkin antoisaa. Opinnäytetyötä tehdessäni kiinnostukseni seurusteluväkivaltaa sekä yleisesti lähisuhdeväkivaltaa kohtaan nousi ja haluankin tulevaisuudessa mahdollisesti tehdä töitä asian parissa. Uskon että opinnäytetyössä saamistani tiedoista on hyötyä tulevaisuudessa työkentällä.

LÄHTEET

Aaltonen, J.2012. Turvataitoja nuorille. Opas sukupuolisen häirinnän ja seksuaalisen väkivallan ehkäisyyn. Tampere: Tampereen Yliopistopainos Oy.

Ammattikorkeakouluun www-sivut.2020. Viitattu 24.8.2020
<https://www.ammattikorkeakouluun.fi/opiskelu/#amktutkinto>

Blomberg, L. & Lahnakoski, J.2017. ”Nuorten seurustelushteissa tapahtuva seurustelu- ja seksuaaliväkivalta”. Turun ammattikorkeakoulu. Viitattu 9.7.2020.
<http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-201904104817>

Ensi- ja turvakotien liiton www-sivut.2020. Viitattu 7.7.2020
<https://ensijaturvakotienliitto.fi/seurusteluvakivalta/>

<https://ensijaturvakotienliitto.fi/seurusteluvakivalta-jaa-helposti-piiloon/>

<https://ensijaturvakotienliitto.fi/tietoa-liitosta/>

<https://ensijaturvakotienliitto.fi/tietoa-liitosta/nain-me-autamme/turvakodit-muu-vakivaltatyo/>

Finlex www-sivut.2020 Viitattu 24.8.2020
<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1889/18890039001#L15>

Hyvä kysymys? Kun elämä askarruttaa www-sivut.2020. Viitattu 7.7.2020
<https://www.hyvakysymys.fi/artikkeli/miten-seurustellaan/>

Jyväskylän yliopiston www-sivut.2020 Viitattu 7.12.2020
<http://www.mit.jyu.fi/OPE/kurssit/Graduryhma/PDFt/kyselytutkimus2.pdf>

Koppa Jyväskylän yliopiston www-sivut.2020 Viitattu 7.12.2020
<https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/tutkimusstrategiat/maarallinen-tutkimus>

<https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/tutkimusstrategiat/pitkittaistutkimus>

<https://koppa.jyu.fi/avoimet/hum/menetelmapolkuja/menetelmapolku/tutkimusstrategiat/laadullinen-tutkimus>

Kovanen, T.2019. Seurustelun ei kuulu satuttaa! Ensi- ja turvakotien liitto ry

Maria Akatemia www-sivut.2020 Viitattu 15.9.2020
<https://www.mariaakatemia.fi/ota-seurusteluvakivalta-puheeksi/>

Naisten linja www-sivut.2020. Viitattu 16.7.2020
<https://www.naistenlinja.fi/tietoa-vakivallasta/vakivallan-muodot/digitaalinenvakivalta/>

Niemi, J.2010. Seurusteluväkivalta nuorten kokemana. Tampereen yliopisto

Nollalinja www-sivut.2020 Viitattu 6.10.2020

<https://www.nollalinja.fi/mika-on-vakivaltaa/fyysinen-vakivalta/>
<https://www.nollalinja.fi/mika-on-vakivaltaa/henkinen-vakivalta/>
<https://www.nollalinja.fi/mika-on-vakivaltaa/seksuaalinen-vakivalta/>

Nuortennetti www-sivut.2020. Viitattu 12.9.2020

<https://www.nuortennetti.fi/apua-ja-tukea/apua-vakivaltaan/>

Opintopolku www-sivut.2020 Viitattu 24.8.2020

<https://opintopolku.fi/wp/ammattikorkeakoulu/>

Poliisi www-sivut.2020 Viitattu 12.9.2020

https://www.poliisi.fi/rikkokset/rikkoksen_uhrit

Rikksentorjunta www-sivut.2020 Viitattu 16.7.2020

<https://rikksentorjunta.fi/vakivalta>

Rikosuhripäivystys www-sivut.2020 Viitattu 12.9.2020

<https://www.riku.fi/erilaisia-rikoksia/lahisuhdevakivalta/>

Salonen, E. & Syrjälä, S.2016.”Satakunnan ammattikorkeakoulun naisopiskelijoiden kokema lähisuhdeväkivalta”. Satakunnan ammattikorkeakoulu. Viitattu 23.8.2020

<http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-2016112717685>

Satakunnan ammattikorkeakoulun www-sivut.2020 Viitattu 10.12.2020

<https://www.samk.fi/tietoa-meista/strategia/>

<https://www.samk.fi/tietoa-meista/>

Siukola, R.2014. Miten puutun lähisuhdeväkivaltaan? Esimerkkinä päihde- ja mielen-terveystyö. Tampere: Terveiden ja hyvinvoinnin laitos.

Tampereen yliopiston www-sivut.2020 Viitattu 7.12.2020

<https://projects.tuni.fi/tyourat/tyon-tutkimuksen-kasitteita/>

Terveiden ja hyvinvoinnin laitos www-sivut.2020 Viitattu 15.9.2020

https://thl.fi/fi/web/lapset-nuoret-ja-perheet/tyon_tueksi/vakivallan-ehkaisy/lahisuhdevakivalta/lahisuhdevakivaltaan-puuttuminen

Theseus www-sivut.2021. Viitattu 26.1.2021

<https://www.theseus.fi/>

Tilastokeskus www-sivut.2020 Viitattu 24.8.2020

http://www.stat.fi/til/akop/2015/akop_2015_2016-04-19_tie_001_fi.html

Tilastollinen tutkimus. 2014. Helsinki. Heikkilä Tarja & Edita Publishing Oy

Viitattu 7.12.2020

<http://www.tilastollinentutkimus.fi/1.TUTKIMUSTUKI/KvantitatiivinenTutkimus.pdf>

World Health Organization www-sivut.2020 Viitattu 9.7.2020

https://www.who.int/violence_injury_prevention/violence/en/

Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiön www-sivut.2021 Viitattu 4.3.2021

<https://www.yths.fi/yths/yths-2021/yhdenvertaista-opiskeluterveydenhuoltoa/>

<https://www.yths.fi/palvelut/terveystarkastukset/terveydenhoitajan-tarkastus/>

<https://www.yths.fi/palvelut/vastaanottopalvelut/>

KYSELY SATAKUNNAN AMMATTIKORKEAKOULUN OPISKELIJOILLE

Tämä kysely on osa sosiaali-alan opiskelijan opinnäytetyötä, jonka tavoitteena on tutkia seurusteluväkivallan ilmenemistä Satakunnan ammattikorkeakoulun opiskelijoiden keskuudessa sekä edistää siihen puuttumista korkeakoulun osalta. Tämä kysely on lähetetty kaikille Satakunnan ammattikorkeakoulun opiskelijoille ja toivomme, että sinulla olisi aikaa vastata siihen.

TAUSTATIEDOT

1. Sukupuoli

- mies
- nainen
- muu
- en halua kertoa

2. Ikä

- 18–20
- 21–25
- 25–30
- 31–35
- +35

3. Seurusteluväkivalta on kaiken ikäisten parien väkivaltaa, mutta termillä viitataan yleensä nuorten tai nuorten aikuisten 15–25-vuotiaiden väkivaltaan. Seurusteluväkivalta voi näyttäytyä nuorten keskuudessa moninaisena.

Oletko kokenut väkivaltaa seurustelusuhteessasi? (fyysistä, henkistä, seksuaalista, taloudellista, uskonnollista, digitaalista)

- kyllä
- en

SEURUSTELUVÄKIVALLAN KOKEMINEN

JOS VASTASIT EDELLISEEN KYSYMYKSEEN EN, SIIRRY KYSYMYKSEEN NUMERO 13

4. Millaista väkivaltaa olet kokenut? Voit valita useamman kohdan

- lyömistä
- potkimista
- läimäisyä

- kuristamista
- uhkaamista kasvojen ja/tai viestein
- liikkumisen estämistä, kiinni ottamista ja/tai tönimistä
- tavaroilla heittämistä
- pakottamista ja/tai painostusta seksuaaliseen tekoon
- solvaamista, haukkumista ja/tai halveksumista
- rahavarojen tarkkailua ja/tai määräilyä
- halveksuntaa ja/tai uskontoni kyseenalaistamista
- henkilökohtaisia viestejä ja/tai kuvia on lähetetty eteenpäin ilman lupaa
- jotenkin muuten, miten? _____

5. Missä väkivallan teko tapahtui?

- kotona
- ulkona
- koulussa
- ystävien luona
- jossain muualla, missä? _____

6. Oletko kertonut asiasta jollekin? Jos olet niin kenelle?

- kyllä
- en
kenelle? _____

7. Huomasiko joku ulkopuolinen kokemasi väkivallan?

- kyllä
- ei
- en tiedä

8. Haitko apua?

- kyllä
- en

9. Jos hait apua, haitko sitä seuraavista paikoista?

- terveydenhoitaja
- turvakoti
- poliisi
- sosiaalityö
- neuvonta Chat
- auttava puhelin
- opettajatutor
- jokin muu, mikä? _____

10. Jos et hakenut apua, niin miksi et?

- en uskaltanut
- en tiennyt mistä hakea apua
- en osannut
- häpeän tunteen takia
- jokin muu syy, mikä? _____

11. Saitko apua?

- kyllä
- en

12. Millaista apua sait?

SEURUSTELUVÄKIVALTAAN PUUTTUMINEN KORKEAKOULUN TAHOLTA

13. Tulisiko mielestäsi seurusteluväkivaltaan puuttua korkeakoulun taholta?

- kyllä
- ei
- en osaa sanoa

14. Miten seurusteluväkivaltaan voitaisiin mielestäsi puuttua korkeakoulun taholta?

15. Voitaisiinko seurusteluväkivaltaa ehkäistä korkeakoulun taholta jotenkin?
Miten?

- kyllä
- ei
- en osaa sanoa
miten? _____

Jos tämä kysely herätti sinussa voimakkaita tunteita ja haluaisit keskustella niistä lisää, voit kääntyä kouluterveydenhoitajan puoleen. Yhteystiedot löydät alla olevasta osoitteesta:

<https://www.samk.fi/opiskelu/opintojen-aikana/opiskelijahyvinvointi/>

Saatekirje opiskelijoille

Hei

Olen sosiaali-alan opiskelija ja teen opinnäytetyötä seurusteluväkivallasta. Tavoitteena on tutkia seurusteluväkivallan ilmenemistä Satakunnan ammattikorkeakoulun opiskelijoiden keskuudessa sekä edistää siihen puuttumista korkeakoulun osalta. Opinnäytetyön tilaajana toimii Satakunnan ammattikorkeakoulun opiskelijoiden hyvinvointityöryhmä. Tutkimukselle on saatu Samkin tutkimuslupa. Kysely on tarkoitettu kaikille Satakunnan ammattikorkeakoulun opiskelijoille, vaikka vastaajalla ei olisikaan henkilökohtaista kokemusta seurusteluväkivallasta.

Toivon, että sinulla olisi aikaa vastata kyseiseen kyselyyn. Kyselyyn vastaaminen tapahtuu täysin nimettömästi. Annettuja tietoja käsitellään luottamuksellisesti eikä yksittäisiä vastauksia ole mahdollista tunnistaa missään vaiheessa. Kyselyyn vastaaminen on vapaaehtoista ja sinun on mahdollista keskeyttää vastaaminen, milloin vain. Vastauksesi on minulle sekä tutkimukselle tärkeä. Alla olevasta linkistä pääset kyselyyn

<https://elomake.samk.fi/lomakkeet/11065/lomakkeet.html>